

DEPARTAMENTUL DE STUDII PARLAMENTARE ȘI POLITICI UE
DIRECȚIA STUDII ȘI DOCUMENTARE LEGISLATIVĂ

ACTIVITĂȚI COMERCIALE PE PLAJELE TURISTICE

studiu documentar

mai 2022

Lucrările elaborate în cadrul Direcției studii și documentare legislativă au caracter documentar și nu reprezintă punctul de vedere al Camerei Deputaților.
Documentele legislative oficiale au fost consultate în limba de origine, iar traducerea informațiilor relevante selectate nu reprezintă o traducere oficială, fiind furnizată ca un mijloc de înțelegere a unui document original, scris în altă limbă.

Baza de date cuprinzând totalitatea studiilor elaborate de Direcția studii și documentare legislativă poate fi accesată prin intermediul paginii de Intranet a Camerei Deputaților la adresa:

<http://www.cdep.ro/infoparl/dip.studii?par1=2021>

Documentare și sinteză: Virgilia Ioan

Consilier parlamentar - Direcția studii și documentare legislativă
Palatul Parlamentului, str. Izvor nr.2-4, sect.5, București

Tel: 021.316.03.65; 021.414.13.50/ 51, Interior 1350/1349, camera 5070

E-mail: doc@cdep.ro

CUPRINS

INTRODUCERE	4
ROMÂNIA	6
ALBANIA	10
BELGIA.....	13
ESTONIA	14
FINLANDA	16
FRANȚA	17
GERMANIA.....	19
GRECIA	20
LETONIA	21
LITUANIA	22
MUNTENEGRU	23
POLONIA.....	26
PORTUGALIA	28
REGATUL UNIT.....	30
SLOVENIA.....	32
SPANIA.....	36
SUEDIA.....	40
ȚĂRILE DE JOS	41
WEBOGRAFIE	43

Materialul documentar prezintă răspunsurile statelor membre ale UE la solicitarea ECPRD¹ nr.5044 – *Activități de comerț pe plajele turistice*, lansată de Camera Deputaților în data de 5 aprilie 2022. Întrebările adresate au fost următoarele:

1. *Există o definiție prevăzută de lege a plajei cu scop turistic?*
2. *În ce condiții un sector de litoral poate fi utilizat în scop turistic?*
3. *Ce fel de construcții sunt permise pe plajele turistice și în ce condiții?*
4. *Care sunt autorizațiile pe care un operator economic care utilizează plaja turistică este obligat să le obțină?*
5. *Care sunt obligațiile administrației publice locale?*

Pe lângă informațiile punctuale, furnizate în mod direct de structurile de documentare ale parlamentelor statelor membre UE în cadrul rețelei ECPRD, au fost sintetizate informații privind politica UE în domeniul maritim și al zonelor de coastă, strategiile conexe acestui domeniu, precum și extrase din actele normative disponibile pe portalurile legislative naționale.

INTRODUCERE

Politica maritimă integrată a Uniunii Europene (PMI) este un cadru politic care urmărește să promoveze dezvoltarea durabilă a tuturor activităților maritime și a regiunilor de coastă prin îmbunătățirea coordonării politicilor care afectează oceanele, mările, insulele, regiunile de coastă și ultraperiferice și sectoarele maritime și prin dezvoltarea instrumentelor transversale. Unul dintre principalele obiective ale PMI îl reprezintă și *îmbunătățirea calității vieții în regiunile de coastă prin încurajarea turismului de coastă și maritim, crearea unei strategii comunitare de prevenire a dezastrelor și dezvoltarea potențialului maritim al regiunilor și insulelor ultraperiferice ale UE*.

În cadrul PMI este abordată **creșterea albastră (Blue Growth)**. Conceptul a pornit de la ideea că activitățile economice maritime nu pot fi abordate doar la nivel sectorial. Natura maritimă (precum și „nemaritimă”) a unei activități nu este determinată neapărat de o clasificare industrială. *Blue Growth* este o strategie pe termen lung, elaborată cu scopul de a sprijini creșterea durabilă în sectorul maritim în ansamblu. Mările și oceanele sunt motoare pentru economia europeană și au un potențial mare de inovare și creștere, iar contribuția acestora la atingerea obiectivelor de dezvoltare durabilă în perspectiva anului 2030 este esențială.²

¹ Centrul European pentru Cercetare și Documentare Parlamentară,
<https://ecprd.secure.europarl.europa.eu/ecprd/private/page/home>

² https://ec.europa.eu/info/publications/reflection-paper-towards-sustainable-europe-2030_ro

Economia Albastră a UE cuprinde toate activitățile economice sectoriale și intersectoriale legate de oceane, mări și zone de coastă, inclusiv pe cele din regiunile ultraperiferice ale UE și ale țărilor fără ieșire la mare. Economia albastră reprezintă aproximativ 5,4 milioane de locuri de muncă și generează o valoare adăugată brută anuală de aproape 500 miliarde EUR.³

Așa cum se subliniază în Raportul [Economia Albastră a UE-2019](#), turismul de coastă include turismul pe plajă și activitățile recreative (înot, plajă) și alte activități pentru care apropierea mării este un avantaj, cum ar fi plimbările pe coastă și observarea faunei sălbatice. Turismul maritim acoperă activități pe apă și sporturi nautice, cum ar fi navigația, *scubadiving* și turismul de croazieră. Pe lângă cazare, transport și alte activități, turismul costier cuprinde diverse activități economice, iar din acest punct de vedere tinde să depășească celelalte sectoare ale Economiei Albastre în ceea ce privește cifra de afaceri, valoarea adăugată și ocuparea forței de muncă. Turismul de coastă a fost identificat, în cadrul Strategiei de creștere albastră, ca fiind un sector cu un potențial ridicat pentru locuri de muncă durabile și creștere economică.

Acțiunile întreprinse de Comisia Europeană s-au concentrat pe strategiile de dezvoltare locală conduse de comunitate (CLLD) susținute de Fondul european maritim și pentru pescuit (FEAMP), precum și pe finanțarea directă a proiectelor de patrimoniu cultural subacvatic. Turismul nautic a primit un sprijin amplu din partea Fondului European de Dezvoltare Regională (FEDR). În ansamblu, turismul de coastă a reprezentat 54% din locuri de muncă, 36% din TVA și 32% din profiturile din totalul Economiei Albastre a UE în 2017. Sectorul s-a dezvoltat substanțial după perioada analizată.

Turismul costier și maritim depind în mare măsură de un mediu înconjurător sănătos și în special de calitatea bună a apei. Orice activitate maritimă sau terestră care deteriorează mediul înconjurător poate afecta negativ turismul. Zonele de coastă pot fi, de asemenea, afectate direct sau indirect de o serie de efecte legate de schimbările climatice, cum ar fi inundațiile, eroziunea, pătrunderea apei sărate, creșterea temperaturii aerului și a apei de mare și seceta.

Porturile sunt cruciale pentru creșterea economică în zonele de coastă și interioare. Transportul de pasageri și cel de croazieră reprezintă mijloace importante pentru dezvoltarea turismului maritim și de coastă, în timp ce transportul de mărfuri poate fi văzut ca o activitate concurentă din punct de vedere spațial.

³ Blue Growth, <https://s3platform.jrc.ec.europa.eu/blue-growth>

ROMÂNIA

În România, principalele acte normative care reglementează utilizarea plajelor turistice sunt:

- [Ordonanța de Urgență a Guvernului nr.19/2006](#) privind utilizarea plajei Mării Negre și controlul activităților desfășurate pe plajă (OUG 19/2009);
- [Normele metodologice privind autorizarea plajelor în scop turistic](#) (NM), emise de Ministerul Antreprenoriatului și Turismului;
- [Ordonanța de Urgență a Guvernului nr.202/2002 privind gospodărirea integrată a zonei costiere](#) (OUG 202/2002).

Nu există o definiție prevăzută de lege pentru „plajă în scop turistic”. Litoralul și aria maximă costieră aparțin domeniului public al statului. Pe domeniul public al statului din zona costieră sunt recunoscute doar dreptul de exploatare și dreptul de utilizare. Nici un drept privat nu se poate opune proprietății publice din zona costieră. Guvernul este împuternicit să verifice, prin autoritatea publică centrală pentru protecția mediului și gospodărirea apelor, statutul legal al proprietății în zona costieră și să acționeze în consecință pentru respectarea dreptului proprietății publice (OUG 202/2002).

Utilizarea zonei costiere aflate în proprietatea publică a statului se face în mod liber pentru înbăiere și plajă, plimbare, sporturi nautice, pescuit sportiv și recreativ, navigație, în cazurile în care acestea nu necesita lucrări și/sau instalații de orice fel. Utilizările zonei costiere pentru activități care implică pericole, obținerea de profit sau care necesită lucrări și instalații sunt permise numai în limitele prevăzute de lege. Administrația publică locală și autoritatea publică centrală pentru protecția mediului și gospodărirea apelor pot limita sau interzice circulația publicului în zona costieră, în anumite perioade sau în anumite zone vulnerabile din punct de vedere al protecției mediului (OUG 202/2002, art.11).

Criteriile de autorizare a plajelor utilizate în scop turistic, precum și modul de acordare sau retragere a autorizației turistice pentru plajă sunt prevăzute în NM.

Utilizarea plajelor în scop turistic se face de către operatorii economici care au încheiat un contract de închiriere cu autoritatea națională de management al apelor - Administrația Națională "Apele Române" - în condițiile legii. Aceștia sunt denumiți *utilizatori de plajă*, și trebuie să dețină autorizație turistică pentru sectoarele sau porțiunile de plajă pentru care au încheiat contractul de închiriere. Aceste sectoare sau porțiuni de plajă se autorizează potrivit criteriilor obligatorii și facultative privind utilizarea plajelor în scop turistic, prevăzute în NM.

Potrivit OUG 19/2006, construcțiile și dotările admise a se amplasa pe plaja cu destinație turistică sunt următoarele:

- module de grupuri sanitare, numai în cazurile în care acestea nu se pot amplasa în zona limitrofă;
- dotări pentru agrement specific plajei;
- posturi de prim-ajutor și de salvare;
- construcții și amenajări cu caracter provizoriu, demontabile;
- instalații de captare a energiei solare în zona bateriilor de dușuri.

Caracteristicile și modalitatea de amplasare a construcțiilor și dotărilor sunt prevăzute în documentațiile urbanistice.

Potrivit prevederilor OUG 202/2002, concesionarul plajelor utilizate în scop turistic și al zonelor de înbăiere se poate asocia cu agenți economici având ca profil de activitate agrementul sau alimentația publică, pentru desfășurarea unor activități sezoniere pe plajă sau în zona de înbăiere, cu acordul concedentului zonelor costiere și cu avizul autorității publice centrale pentru turism. Acești agenți economici pot ocupa zona costieră proprietate publică cu instalații demontabile care:

- a. necesită fundații punctuale/punctiforme (simple) și nu depășesc nivelul solului;
- b. sunt constituite din prefabricate module și nu necesită turnarea de beton sau de materiale de construcție similare;
- c. sunt asamblate și dezasamblate în mod secvențial, fără a necesita demolări.

Valabilitatea actului tehnico-juridic emis pentru astfel de instalații nu va putea depăși un an. După expirarea acestui termen, deținătorul actului tehnico-juridic are dreptul și obligația de a solicita un nou act tehnico-juridic. În cazul în care cererea sa este respinsă motivat sau nu depune cerere, deținătorul are obligația de a demonta instalațiile în termenul prevăzut în actul respectiv și de a reface caracteristica arealului.

Când utilizarea zonei costiere aflate în proprietate publică poate afecta sănătatea populației sau proprietatea privată, concedentul are dreptul să ceară utilizatorilor garanții financiare, în scopul prevenirii aspectelor negative și al acordării de compensații bănești în beneficiul celor afectați. Modul de stabilire a cuantumului garanțiilor financiare se stabilește prin hotărâre a Guvernului.

Cei îndreptățiți prin autorizare/concesionare să desfășoare activități în zona costieră proprietate publică sunt obligați să informeze concedentul asupra oricărui incident ce poate afecta în sens negativ proprietatea publică.

În cazul furtunilor, prăbușirii falezelor, altor dezastre naturale sau al altor situații de forță majoră, autoritățile administrației publice locale și concesionarul vor lua măsurile

necesare pentru evitarea prejudiciilor, fără a se considera o încălcare a drepturilor proprietății publice.

Construcțiile pentru asigurarea serviciilor de plajă vor fi dispuse, de regulă, în afară limitelor plajei. Acolo unde acest lucru nu este posibil, ocuparea plajei cu instalații de orice fel, inclusiv cele privind serviciile sezoniere, nu va putea depăși 1/4 din lățimea plajei în secțiunea de amplasare, iar acestea vor fi distribuite în mod rațional.

Pe plajă se vor autoriza numai construcțiile prevăzute în normele emise de autoritatea publică centrală pentru turism.

Accesul pietonilor și al vehiculelor speciale pentru persoane cu handicap va fi asigurat pe o fâșie de minimum 6 m lățime. Aceasta fâșie va fi în permanență liberă de orice fel de construcție sau instalație.

Lucrările și instalațiile care împiedică accesul la mare, fără a oferi soluții alternative garantate și viabile, sunt interzise.

În vederea protecției turiștilor, pe plajele litoralului Mării Negre utilizate în scop turistic se interzic circulația și staționarea vehiculelor, cu excepția celor care asigură intervenții operative și a utilajelor de întreținere a plajelor.

Potrivit OUG 19/2006, utilizarea plajelor în scop turistic se poate face de către persoane fizice și juridice:

- operatori economici care administrează structuri de primire turistice;
- proprietari ori administratori de ansambluri rezidențiale care desfășoară activități de turism;
- operatori economici care desfășoară activități de divertisment, agrement și/sau sportive;
- autorități ale administrației publice locale.

Utilizatorii plajelor în scop turistic încheie contracte de închiriere cu titularul dreptului de administrare a plajelor, pentru unul sau mai multe sezoane estivale, în condițiile legii. Titularul dreptului de administrare a plajelor încheie contracte de închiriere cu autoritățile administrației publice locale din localitățile riverane Mării Negre pentru o cotă de până la 20% din suprafața plajelor utilizate în scop turistic care sunt situate pe raza lor administrativ-teritorială.

Sezonul turistic estival pe litoralul Mării Negre începe la data de 1 mai și se încheie la data de 30 septembrie ale fiecărui an. Utilizatorii plajelor cu destinație turistică au obligația ca la începerea sezonului turistic estival să amenajeze plaja și să asigure serviciile turistice necesare, în conformitate cu reglementările în vigoare. Administrația Națională

„Apele Române”, prin Direcția Apelor Dobrogea-Litoral, realizează lucrările de întreținere și ecologizare a plajelor, lucrări finanțate atât din bugetul propriu, cât și din veniturile obținute de la utilizatorii plajelor cu destinație turistică, proporțional cu suprafața de plajă utilizată.

Autorizația turistică pentru plajă se emite de către Ministerul Turismului; se eliberează și este valabilă pe o perioadă egală cu durata contractului de închiriere încheiat de utilizatorii de plajă cu Administrația Națională „Apele Române”. În vederea obținerii acestei autorizații, utilizatorii de plajă vor întocmi o documentație cu următorul conținut:

- cerere;
- certificat constatator emis de oficiul registrului comerțului din care să rezulte activitățile autorizate a fi desfășurate la punctul de lucru și codul CAEN corespunzător pentru sectorul de plajă utilizat în scop turistic;
- copie a contractului de închiriere încheiat cu Administrația Națională "Apele Române";
- fișa privind descrierea sectorului de plajă închiriat.

Documentația completă, în vederea autorizării turistice, se transmite la Ministerul Turismului - Direcția autorizare și monitorizare. Eliberarea autorizației turistice se face în termen de cel mult 30 de zile de la data înregistrării documentației complete. În cazul neautorizării, Ministerul Turismului, prin D.A.M., notifică, în termen de 48 de ore, Administrația Națională "Apele Române" cu privire la acest aspect.

Suprafața sectorului sau porțiunii de plajă folosită pentru închirierea șezlongurilor și umbrelor în suport fix va fi de maximum 70% din suprafața totală închiriată, diferența reprezentând-o zona destinată plajei pe nisip. La dimensionare nu se vor lua în calcul spațiile destinate amplasării altor dotări de pe plajă.

Zona destinată plajei pe nisip va fi stabilită în așa fel încât să nu se suprapună cu zona destinată amplasării șezlongurilor și va fi încadrată astfel: o latură va reprezenta limita dinspre uscat a plajei, o latură va reprezenta limita dinspre apă a plajei, iar celelalte două laturi vor fi reprezentate de linii imaginare perpendiculare pe limita dinspre apă.

Autoritățile administrației publice locale pe a căror rază teritorială se află plaje cu destinație turistică au următoarele obligații:

- să organizeze și să asigure servicii publice de salvare acvatică (salvamar) și posturi de prim-ajutor;
- să asigure lucrările de canalizare și alimentare cu apă până în zona limitrofă plajei cu destinație turistică;

- să asigure ordinea publică pe plaja utilizată în scop turistic.

Sursele de finanțare pentru realizarea obligațiilor de mai sus sunt asigurate prin bugetele locale și din alte surse. Finanțarea îndeplinirii obligațiilor se asigură prin bugetele locale, din sume defalcate din unele venituri ale bugetului de stat aprobate anual cu această destinație, prin legea bugetului de stat, la propunerea fundamentată a Ministerului Dezvoltării Regionale, Lucrărilor Publice și Administrației.

ALBANIA

[Legea nr.93/2015 privind turismul](#) oferă o definiție activității turistice/comerciale costiere (*beach station*): activitate turistică desfășurată în structuri situate în apropierea mării, lacurilor sau râurilor, dotate cu cabine de plajă, vestiare, grupuri sanitare și care prestează, după caz, servicii de alimentație publică. În articolul 64 al legii se prevăd următoarele:

1. *Exercitarea activității turistice de plajă se exercită în baza unui contract de utilizare a spațiului disponibil de plajă, încheiat între antreprenor și autoritatea publică competentă.*
2. *Regulamentul privind condițiile și criteriile de exercitare a activității stației de plajă se aprobă prin hotărâre a Consiliului de Miniștri.*
3. *Verificarea și controlul îndeplinirii criteriilor de funcționare se realizează de către autoritățile publice competente și de inspectoratul pentru turism.*

Pentru investiții în apropierea malului mării sau al lacului se poate pune la dispoziție o porțiune de plajă, în raport cu capacitatea structurii de cazare, conform normelor aprobate de Consiliul de Miniștri.

Decizia nr.171/27.3.2019 cu privire la aprobarea Regulamentului privind condițiile și criteriile de exercitare a activității turistice pe plajă, cu modificările ulterioare, stabilește următoarele criteriile generale pentru structurile pe plajă:

1. Structurile și echipamentele utilizate, cu excepția instalațiilor sanitare publice și a punctelor de observare/turnurilor de observare, trebuie demontate la împlinirea termenului prevăzut în contract pentru sezonul de plajă al anului respectiv, pentru a reda plajei caracterul său natural.
2. Structurile utilizate trebuie să fie:
 - a) structuri ușor demontabile, realizate cu elemente, precum: lemn, panouri prefabricate ușoare, acoperișuri ușoare, PVC, care nu dăunează mediului în momentul relocării;

b) echipamente mobile, instalate numai pe perioada sezonului de plajă și care pot fi îndepărtate prin demontare, de exemplu: corturi, paturi de plajă, mese, acces la mare, structuri mici din lemn etc.

c) structuri securizate cu sisteme de prindere cu șuruburi, temporare.

Corturile de pe plajă pot fi din paie, din material textil sau ambele.

4. În cadrul zonei de servicii se pot realiza următoarele structuri: chioșcuri de gestionare a plajei, cabine, grupuri sanitare, depozite, puncte de observație, spații pentru paza plajei (în cazul plajei publice), *beach-bar*, spații pentru copii, spații de relaxare cu mese, spații pentru amplasarea bicicletelor. Materialele care pot fi folosite pentru aceste structuri sunt: lemn, paie, stuf, corturi ușoare, structuri demontabile, pentru a fi demontate în sezonul de iarnă și transportate de-a lungul zonei litorale, dacă este cazul.

Condiții de desfășurare a activităților pe plajă:

1. Activitățile pe plajă pot fi desfășurate de orice persoană fizică sau juridică (operator comercial) selectată de autoritatea locală conform criteriilor prevăzute în regulament, care încheie un contract de închiriere pentru utilizarea spațiului disponibil de plajă. În cazul cererilor privind proiecte cu potențial strategic, conform prevederilor Legii nr.55/2015 privind investițiile strategice în Republica Albania, sau la solicitările investitorilor în zone cu dezvoltare prioritară a turismului, contractul de utilizare a spațiului de plajă se încheie conform legilor și reglementărilor în vigoare.

2. Unitatea autonomă/autoritatea locală examinează solicitările primite de la antreprenorii interesați de utilizarea spațiului de plajă pentru exercitarea activității stației de plajă, având în vedere următoarele criterii:

a) antreprenorul are experiență anterioară pozitivă în exercitarea activității de plajă și/sau a altor activități turistice pe plajă, pentru care nu a fost aplicată nicio sancțiune de către instituțiile competente;

b) planul de afaceri al antreprenorului îndeplinește standardele minime pentru conservarea litoralului și a naturii, curățarea spațiului de plajă și siguranța turiștilor în aspectele tehnice ale activității de plajă și este fezabil în baza bugetului prevăzut în planul de afaceri;

3. În cererea de utilizare a spațiului de plajă pentru exercitarea activității de plajă, antreprenorii interesați depun următoarea documentație:

a) solicitarea (antreprenorului) pentru utilizarea spațiului de plajă în scopul desfășurării activității (de plajă);

b) planul de afaceri pentru funcționarea activității de plajă, inclusiv prognoza valorii investiției, veniturilor și cheltuielilor;

c) documentație care să ateste experiența anterioară pozitivă în exercitarea activităților de plajă. În acest caz, unitatea autonomă locală, înainte de încheierea contractului, are obligația de a verifica dacă entitatea solicitantă și-a îndeplinit obligațiile din contractele anterioare;

ç) extrasul de înregistrare al subiectului eliberat de organele competente, dacă este cazul;

d) certificarea de către organele fiscale că entitatea și-a achitat toate obligațiile fiscale;

d¹) certificarea de către instituțiile competente că nu se află sub urmărire penală, precum și că nu există proceduri judiciare legate de activitatea desfășurată anterior;

e) declarație pe proprie răspundere că antreprenorul cunoaște condițiile, criteriile și cerințele de exercitare a activității de plajă și poartă întreaga responsabilitate pentru finalizarea și implementarea acestora, conform legilor și regulamentelor în vigoare;

4. Ministerul responsabil cu turismul trebuie să notifice municipalitățile respective cu privire la cererile de investiții strategice pe plaje. Autoritatea locală, înainte de a concesa porțiunea de plajă pentru exercitarea activității de plajă, trebuie să obțină în prealabil confirmarea de la ministerul responsabil cu turismul că spațiul de plajă solicitat face obiectul unei solicitări, conform Legii nr.55/2015 privind investițiile strategice în Republica Albania, sau face obiectul unei cereri pentru investitori în zone cu dezvoltare turistică prioritară. În acest caz, cererea subiectului de exercitare a activității stației de plajă depusă la autoritatea locală se respinge.

5. După verificările de mai sus, unitatea locală de autoguvernare revizuieste cererile primite de la entitățile private și acceptă sau respinge aceste solicitări, în termen de 15 zile de la data depunerii.

6. Administrația locală concesionează spațiul de plajă pentru exercitarea activității turistice de plajă prioritizând :

a) entitățile care desfășoară o activitate legată de folosirea plajei (cazare sau bar-restaurant în apropierea spațiului de plajă solicitat sau altă activitate turistică pe plajă);

b) alte persoane fizice și juridice.

7. Cu excepția cazului în care se aplică alte criterii, definite în legislația pentru punerea la dispoziție a imobilelor de stat pentru proiecte de investiții în zone cu prioritate turistică, suprafața spațiilor de plajă utilizate de antreprenori nu poate fi mai mică de 200 m² și nici mai mare de 5000 m².

8. Entitățile interesate, după ce au fost selectate:

a) sunt înregistrate ca entități comerciale la Centrul National de Afaceri, dacă nu sunt înregistrate în faza de aplicare;

b) încheie un acord preliminar cu supraveghetorul de plajă, care garantează siguranța la punctul de lucru pe toată durata contractului.

După îndeplinirea acestor condiții, antreprenorii semnează cu administrația locală respectivă contractul de închiriere de folosință a spațiului de plajă pentru exercitarea activității turistice de plajă.

9. Contractul de utilizare a spațiilor de plajă se poate semna pe o perioadă de la unu la cinci ani, cu posibilitatea de reînnoire.

10. Autoritățile locale sunt obligate să depună în termen de 15 zile de la data limită a termenului stabilit pentru semnarea contractului lista cu datele antreprenorilor, inclusiv suprafețele închiriate, la ministerul responsabil cu turismul și la inspectoratul responsabil cu turismul.

11. Activitatea turistică de plajă trebuie menținută deschisă de către antreprenori cel puțin în perioada 1 mai - 30 septembrie a fiecărui an, iar în această perioadă trebuie să asigure toate serviciile și să îndeplinească toate condițiile minime stabilite, în funcție de tipologia plajei pe care se desfășoară activitatea.

BELGIA

În Belgia, nu există o definiție prevăzută de lege a „zonei de coastă”. Belgia este un stat federal subdivizat în două tipuri de entități federate - trei Regiuni și cele trei Comunități, iar întreaga zonă de coastă, a cărei întindere măsoară aproximativ 65 km, este situată complet în Regiunea Flamandă și Comunitatea Flamandă. Unele aspecte ale zonelor de coastă sunt reglementate de legislația federală, alte aspecte de legislația Regiunii Flamande și altele de legislația Comunității Flamande. Sunt aplicabile și reglementările provinciale și municipale. În ciuda multitudinii de reglementări, scopul principal este realizarea unui „management integrat al zonei de coastă”, în vederea asigurării durabilității resurselor de coastă, conservării biodiversității, dezvoltării socio-economice și protecției împotriva riscurilor naturale. Din punct de vedere al dreptului civil, plajele sunt considerate domeniu public.

Activitățile comerciale pot fi desfășurate numai dacă a fost acordată o „concesiune de plajă” în acest scop, printr-un acord încheiat între Ministerul flamand pentru Mediu și Infrastructură, pe de o parte, și o persoană publică sau privată, pe de altă parte, în scopul amenajării zonelor pentru îmbăiere, plajă, sport și jocuri. Adesea, titularii concesiunilor sunt chiar municipalitățile de coastă. Regulile privind acordarea concesiunilor (condiții, taxe etc.) sunt reglementate prin [Ordonanța Guvernului Flamand din 26 aprilie 1995 privind concesiunile de plajă](#).

Taxa percepută se ridică la 10% din încasările brute rezultate din concesiune. Nu pot fi amplasate instalații fixe sau mobile pe părțile de plajă care au fost date în concesiune fără acordul prealabil al ministrului flamand al lucrărilor publice. Pentru a utiliza părți ale

plajei pentru ambarcațiuni de agrement, este necesară autorizația ministerului flamand pentru mediu și infrastructură. Plaja în sine trebuie să rămână accesibilă publicului, în mod gratuit, în orice moment. Concesionarii care asigură zone de scăldat trebuie să ofere și servicii de salvare și prim-ajutor în caz de accidente. Toți titularii de concesiuni au obligația de a ridica zilnic deșeurile lăsate în urmă de vizitatori. Fiecare municipalitate de coastă trebuie să emită o ordonanță pentru a garanta ordinea, liniștea și siguranța publică.

ESTONIA

[Legea privind conservarea naturii](#) definește zona de scăldat:

Zona de scăldat este o zonă determinată prin planul de amenajare, situată lângă un corp de apă, cu scopul principal de a asigura activități recreative. Nu se percep taxe pentru șederea într-o zonă de scăldat. Procedurile de utilizare și întreținere a zonelor de scăldat vor fi stabilite de autoritatea locală. Caracterul și amplasamentul lucrărilor de construcții civile care deservește o zonă de scăldat vor respecta criteriile planurilor de amenajare. Zonele de scăldat nu cuprind zone de protecție a apei.

[Legea apelor](#) stabilește obligațiile titularului unui drept asupra unei zone de scăldat:

Proprietarul sau posesorul unei zone de scăldat trebuie:

- 1) să asigure condiții sigure de utilizare, conformitatea apei utilizate și inspecția și investigarea apei la un laborator acreditat în conformitate cu cerințele stabilite în temeiul legii;
- 2) publice informații privind indicatorii de calitate a apei de scăldat, în conformitate cu cerințele legii;

Criteriile privind apa de scăldat și zonele de scăldat se stabilesc prin regulament al ministrului de resort. Există, de asemenea, atribuții ale Consiliului de sănătate în ceea ce privește apa de scăldat (art.92).

Navigarea cu ambarcațiuni este interzisă pe corpurile de apă sau pe părți ale corpurilor de apă cuprinse în lista zonelor publice de scăldat întocmită de Consiliul de Sănătate, cu excepția ambarcațiunilor care sunt utilizate pentru îndeplinirea sarcinilor de serviciu, potrivit [Regulamentului](#) Ministerului Afacerilor Sociale. Aceste norme sunt aplicabile tuturor zonelor de scăldat (atât private, cât și din domeniul statului) unde scăldarea nu este interzisă permanent sau temporar. Criteriile de calitate a apei nu sunt aplicabile piscinelor artificiale.

Pe lângă diferitele cerințe privind calitatea apei, există și alte prevederi, în mare parte cu caracter general. Înființarea zonei de scăldat trebuie aprobată în prealabil de Consiliul de Sănătate. Titularul va depune cererea cu cel puțin 2 luni înainte de înființarea zonei, iar Consiliul de Sănătate va răspunde în 30 de zile. Deschiderea unei zone de scăldat publicului trebuie, de asemenea, aprobată de Consiliul de Sănătate înainte de fiecare sezon. Apa de scăldat trebuie să fie fără mâl, cu înclinație netedă, nu mai adâncă de 1,8 m, fără gropi și izvoare etc., iar zona trebuie să fie izolată de restul corpului de apă prin indicatoare. Zona trebuie îngrijită și curățată, fără deșeuri de sticlă, plastic, cauciuc etc. Calitatea apei trebuie supravegheată constant, prin efectuarea de teste. Consiliul de Sănătate evaluează calitatea apei din zona de scăldat după fiecare sezon și atribuie calificativele foarte bună, bună, satisfăcătoare sau proastă.

Titularul dreptului asupra zonei de scăldat trebuie să facă publice toate informațiile referitoare la zona de scăldat în timpul sezonului de scăldat din vecinătatea corpului de apă (art.9 din Regulament).

Nu există conceptul de „operator de plajă turistică” în sensul de cazare, agrement, divertisment, management de clădiri rezidențiale etc. Furnizorii de servicii de cazare trebuie să respecte regulile Legii turismului, de exemplu cerințele de înregistrare, dar acest lucru nu are un anumit specific pentru zonele de plajă.

Legea privind conservarea naturii prevede două categorii speciale: „zonă restricționată” (50-200m) și „zonă de excludere a construcțiilor” (25-200m) pe țărmuri și maluri. Interdicțiile și restricțiile sunt aplicabile pe fiecare țărm, nu numai zonelor de scăldat/plajelor turistice, iar plaja turistică nu include neapărat și zonă pentru scăldat.

În cazul în care un corp public de apă este grevat cu lucrări de construcții nelegate permanent de mal, proprietarul lucrărilor de construcții plătește o taxă de suprafață anuală. Taxa de suprafață se va ridica la 4% din prețul determinat pe baza valorii medii a terenului construibil, calculată pe baza suprafeței grevate a corpului de apă. Valoarea medie a terenurilor se stabilește pe baza rezultatelor evaluării regulate a terenurilor, efectuată în conformitate cu Legea privind evaluarea terenurilor. Aceste prevederi nu se aplică următoarelor lucrări de construcții:

- 1) dragarea unui corp de apă public;
- 2) ajutoare pentru navigație instalate într-un corp de apă public;
- 3) facilități sportive sau de agrement care deservește o zonă de scăldat.

Conform Regulamentului, autoritatea locală are obligația să publice toate informațiile despre zona de scăldat și trebuie să ia în considerare propunerile și reclamațiile făcute

de cetățeni. Deoarece administrația locală este adesea proprietarul zonelor de scăldat mai mari, toate cerințele privind proprietarul plajei sunt aplicabile și acesteia.

Autoritățile locale pot extinde zona de excludere a construcțiilor pe un țărm sau mal prin planul de utilizare a teritoriului, conform art.40.2 din Legea privind conservarea naturii). Aceste zone de excludere a construcțiilor pot fi reduse numai cu acordul Consiliului de mediu (agenție de stat).

FINLANDA

Nu există o definiție a „plajei în scopuri turistice” în Finlanda. Plajele publice, la care orice persoană are acces, sunt deținute și întreținute de municipalități, conform reglementărilor privind calitatea apei și măsuri de securitate, potrivit reglementărilor în vigoare.⁴ Autoritatea Națională de Supraveghere pentru Bunăstare și Sănătate controlează calitatea apei de înot.

Organizarea unui eveniment în aer liber, deschiderea unei terase, desfășurarea unor lucrări de excavare, publicitatea în spațiile publice ale orașului, chioșcurile mobile, amplasarea unui container demontabil etc. necesită autorizație de la administrația locală. De exemplu, în Helsinki, autorizațiile de construcție sau de amenajare a teritoriului sunt eliberate de [Serviciul de supraveghere a construcțiilor](#).

Activitățile comerciale la o plajă pot fi desfășurate conform reglementărilor locale. Municipalitățile au de obicei reguli specifice privind închirierea unui teren public persoanelor private sau companiilor (de exemplu, [procedura de închiriere și costurile în Helsinki](#)). De asemenea, în Helsinki se închiriază așa-numitele spații pentru comerț sezonier, precum și spații pentru [comerț mobil](#). Administrația locală (municipalitatea) decide pe baza [Legii privind construcțiile și utilizarea teritoriului](#) și a reglementărilor municipale ce fel de construcții sunt permise.

[Instrucțiunile privind utilizarea plajelor în Helsinki](#) prevăd, de exemplu:

- sunt interzise desfășurarea de evenimente recreative, comercializarea de bunuri sau servicii, publicitatea și realizarea de fotografii sau videoclipuri comerciale fără autorizație;
- conducerea autovehiculelor este permisă numai pe căile amenajate în acest scop; zona marcată cu geamanduri este destinată doar înotului; accesul pe plajă cu *paddleboard*, canoe, caiac sau barcă cu vâsle este permis doar în zona marcată de la marginea plajei;

⁴ Calitatea apelor pentru scăldat în Finlanda, <https://www.hel.fi/helsinki/en/culture/sports/outdoor/outdoor-swimming/quality>

- aprinderea unui foc este permisă în spațiile construite în acest scop; cărbunii de grătar și grătarele de unică folosință trebuie eliminate în recipientele rezervate acestora; când este emisă o avertizare de incendiu forestier, este strict interzisă aprinderea unui foc;
- gunoiul se depune în coșurile de colectare speciale;
- este interzis accesul câinilor sau al altor animale în zona de plajă;
- fumătorii au spații special marcate.

Potrivit informațiilor oferite de Agenția Finlandeză pentru Siguranță și Produse Chimice ([TUKES](#)), în conformitate cu prevederile [Legii privind siguranța consumatorului](#), o plajă publică este o plajă deschisă în mod clar pentru uz public și potrivită pentru înot, fără restricții predeterminate pentru utilizarea sa și pentru care a fost desemnată o entitate pentru a o întreține, cum ar fi un organism public sau o firmă de turism. Plaja publică are acces natural la apă și/sau un debarcader, echipament de salvare/salvamar, avizier, toate indicatoarele necesare amplasate corespunzător, coșuri de gunoi și toaletă. Indiferent dacă spațiul este numit plajă sau loc de înot, acesta trebuie să prezinte siguranță pentru toți utilizatorii.

Orice furnizor de servicii pe plajele publice trebuie să întocmească și să prezinte autorității locale un [document de siguranță a serviciilor](#), potrivit prevederilor [Hotărârii Guvernului 1110/2011](#) privind documentele de siguranță pentru anumite servicii. De asemenea, pe lângă documentul de siguranță, [obligățiile generale ale furnizorilor de servicii](#) presupun diligența, identificarea riscurilor⁵, informarea consumatorilor cu privire la serviciile oferite și la siguranța utilizării acestora, monitorizarea și raportarea accidentelor etc.

Structurile de pe plajă nu trebuie să prezinte pericol pentru public; titularul obligației de întreținere a plajei trebuie să monitorizeze starea și utilizarea structurilor și să țină o evidență de întreținere și inspecție a acestora; orice defecțiuni trebuie remediate, iar structurile care devin periculoase trebuie demontate.

FRANȚA

Plaja face parte din domeniul public maritim al statului. [Decretul 2006-608 din 26 mai 2006 privind concesionarea plajelor](#) stabilește, în preambul, principiul liberului acces la mare și al utilizării libere și neîngrădite a plajelor franceze:

Statul poate acorda concesiuni pe domeniul public maritim în scopul amenajării, exploatării și întreținerii plajelor. Concesionarul este autorizat să ocupe o parte din spațiul acordat, în vederea înființării și desfășurării activităților destinate satisfacerii nevoilor serviciului public de scăldat. Aceste activități trebuie să aibă o legătură directă cu

⁵ Evaluarea riscurilor la plajă, https://www.suh.fi/toiminta/hengenpelastus/uimarantojen_riskinarviointi

exploatarea plajei și să fie compatibile cu menținerea utilizării libere și neîngrădite a plajelor, cu imperativele de conservare a siturilor și peisajelor litoralului și a resurselor biologice, precum și cu vocația terenurilor învecinate. Durata concesiunii nu poate depăși doisprezece ani.

În stațiunile clasificate în sensul articolelor L.133-11 și următoarele din Codul turismului, perioada definită în concesiune poate, dacă municipiul în care se află concesiunea s-a declarat în favoarea acesteia prin deliberare motivată de afluxul de turiști, să fie prelungit la maximum opt luni pe an. În plus, în localitățile în care există trafic turistic și în afara sezonului de scăldat, decretul stabilește posibilitatea menținerii dotărilor de plajă pe tot parcursul anului.⁶

Comunele (*la commune* – cea mai mică subdiviziune administrativă franceză) au prioritate în obținerea concesiunilor de plajă; total sau parțial, serviciile publice pot fi încredințate unor subcontractanți, persoane fizice sau juridice, publice sau private, prin acorduri de delegare a serviciului public.

În articolul 2 se stabilesc următoarele:

Concesiunile acordate pe plaje trebuie să respecte, pe lângă principiile enunțate la articolul L. 321-9 din Codul de mediu, următoarele reguli de fond:

1° Un minim de 80% din lungimea malului, pe plajă, și 80% din suprafața plajei, în limitele localității, trebuie să rămână libere de orice echipament și instalații. În cazul unei plaje artificiale, aceste limite nu pot fi mai mici de 50%. Suprafața de luat în considerare este suprafața de la mijlocul mării.

2° Cu excepția instalațiilor sanitare publice și a posturilor de pază, atunci când acestea din urmă nu sunt amplasate într-un spațiu distinct în sensul art. L. 146-6 din Codul de urbanism, pe plajă sunt permise numai echipamentele și instalațiile care pot să fie demontate sau transportate, fără niciun element susceptibil de a le ancora definitiv la sol și a căror dimensiune și costuri sunt compatibile cu vocația zonei și cu durata de ocupare a acesteia. Echipamentele și instalațiile amplasate trebuie proiectate astfel încât să permită revenirea la starea inițială la sfârșitul concesiunii. Amplasarea și aspectul lor trebuie să respecte caracterul siturilor și să nu dăuneze mediului natural.

3° Dotările autorizate se determină în funcție de situația și de frecventarea plajei precum și de nivelul serviciilor oferite în mediul imediat.

4° Suprafața plajei concesionate trebuie să fie liberă de orice echipamente și instalații demontabile sau transportabile în afara unei perioade, definite în concesiune, care nu poate depăși șase luni, sub rezerva prevederilor articolului 3 din prezentul decret.

⁶ Ministerul Economiei, Finanțelor și Redresării,
<https://www.entreprises.gouv.fr/fr/tourisme/developpement-et-competitivite-du-secteur/concessions-de-plage-point-sur-la-reglementation>

Pentru dezvoltarea plajei, municipalitatea poate demara o procedură de [delegare de serviciu public \(DSP\)](#) în vederea subcontractării unor activități comerciale (articole de plajă, catering etc.).

Potrivit art.17, *concesiunile de plajă pot fi reziliate fără despăgubiri plătibile de către stat, prin decizie motivată a prefectului, după notificarea oficială și după ce concesionarului i s-a dat posibilitatea de a-și prezenta observațiile, în cazul nerespectării obligațiilor, și în special:*

1° În caz de nerespectare a prevederilor concesiunii, în special a clauzelor referitoare la plata taxei;

2° În caz de încălcare a legilor și reglementărilor în vigoare, în special a reglementărilor generale referitoare la ocuparea domeniului public maritim, urbanism, construcții, protecția șantierului și siguranță;

3° Dacă terenul acordat a rămas nefolosit sau insuficient utilizat, în condițiile de eliberare a concesiunii, timp de doi ani consecutivi;

4° În cazul refuzului de a rezilia subcontractanții ale căror instalații nu sunt demontate atunci când nu este respectată perioada minimă anuală de deschidere de 48 de săptămâni.

În cazul unei încălcări grave a legilor și reglementărilor în vigoare, concesiunea de plajă poate fi reziliată fără notificare formală, după ce concesionarului i s-a oferit posibilitatea de a-și prezenta observațiile. Încetarea concesiunii atrage încetarea automată a contractelor de exploatare.

Procedura de atribuire este structurată și cuprinde mai multe etape, începând cu deliberarea consiliului local asupra delegării serviciului public (DSP) și până la validarea de către Prefect a acordurilor de funcționare și semnarea acestora de către primar.

Municipalitatea pune la dispoziția subcontractorilor toate categoriile de servicii pe care le prestează în plan local (salubritate, întreținere etc.).

GERMANIA

Nu există o definiție legală, la nivel federal sau de land, pentru conceptul de „plajă turistică”. Plajele de coastă din Germania sunt, în esență, proprietate publică. Articolul 2 paragraful 1 din [Legea fundamentală](#) garantează, în sfera drepturilor și libertăților fundamentale, dreptul persoanei la liberul acces pe plajă pentru plimbare, înot și drumeții, ca expresie a libertății generale de acțiune.

Această liberă utilizare cunoaște însă restricții, prin Secțiunea 59 din [Legea Federală privind Conservarea Naturii](#): *Orice persoană are permisiunea de a pătrunde în mediul rural deschis pe drumuri și poteci, precum și în zonele neutilizate, în scop de recreere (principiu general). (2) (...) Se permite intrarea din motive importante, în special din motive de conservare a naturii și de gestionare a peisajului, de protecție a peisajului și de gestionare a agriculturii și silviculturii, pentru a proteja pe cei care doresc să se relaxeze, pentru a evita pagube semnificative sau pentru protejarea altor zone demne de protecție, prin restrângerea intereselor proprietarului terenului.* Restricții suplimentare sunt posibile prin reglementări locale, astfel cum sunt, de exemplu, [Reglementările privind utilizarea plajei în stațiunea Binz](#) de la Marea Baltică; dunele din Binz sunt considerate sisteme de protecție împotriva furtunilor și inundațiilor, iar pentru ieșirea pe plajă se pot folosi numai anumite căi marcate, pentru a asigura durabilitatea și protecția mediului. De asemenea, regulamentul prevede că plaja, ca zonă de agrement, are întotdeauna prioritate față de utilizarea comercială, iar anumite porțiuni sunt desemnate „plajă pentru scăldat” sau „plajă pentru câini”.

Localitatea Sylt de la Marea Nordului a adoptat un [Regulament](#) privind restricționarea utilizării publice a plajei, care definește porțiunile cu destinație specială și prevede amenzi semnificative în caz de încălcare a prevederilor. Trebuie menționată și taxa turistică; în funcție de locație, cuantumul este între 1 și 3 euro de persoană pe zi, localnicii fiind scutiți (de exemplu, [taxa turistică în Binz](#) este de 2,85 EUR /persoană/zi și 1 EUR pentru câine). Sumele încasate de administrația locală sunt destinate conservării și întreținerii plajelor.

GRECIA

În Republica Elenă, chestiunile legate de plaje și zona litorală sunt reglementate prin [Legea nr.2971/2001](#) (Monitorul Guvernului A' 285/19.12.2001), astfel cum a fost modificată prin [Legea 4916/2022](#) (Monitorul Guvernului A' 65/28.03.2022). Deși această legislație ține cont de fenomenul activităților turistice pe plaje, nu conține definiția termenului „plajă în scop turistic/plajă turistică”.

Potrivit articolului 13 din Legea 2971/2001, modificat prin articolul 42 din [Legea nr.4688/2020](#) privind forme speciale de turism și dezvoltarea turismului (M.G. A' 101/24.05.2020), licența administrativă de utilizare simplă a plajei (adică pentru activități care deservesc persoanele care se scaldă sau activități recreative) se acordă prin Hotărâre ministerială. Acest lucru necesită printre altele plata unei taxe, garanția că accesul publicului nu este împiedicat în niciun fel, o suprafață a fiecărei concesiuni de maximum 500 m² și cel puțin 50% din suprafața totală a falezei să rămână liberă.

Articolul 13 din [Legea 2971/2001](#) conține o listă orientativă (și nu restrictivă) a construcțiilor/amenajărilor permise. Mai precis, sunt permise șezlonguri, umbrele, baruri

sau remorci mobile, precum și bănci (mobiliu de plajă). În cazul în care se acordă folosirea unei faleză pentru închirierea de șezlonguri și umbrele, suprafața de la malul mării a fiecărei concesiuni nu poate depăși 500 m². În cazul în care există mai multe concesiuni pe aceeași plajă pentru închirierea de umbrele și șezlonguri, trebuie să existe o distanță intermediară de spațiu liber de cel puțin 100 m între diferitele zone ale malului care au fost închiriate. În plus, pot funcționa în zonele învecinate antreprenori cu licență pentru instalații de agrement marine.

Se poate acorda, prin procedura și în condițiile prevăzute de lege, fără licitație, simpla utilizare a unei plaje timp de un an celor care dețin hoteluri adiacente în general, campinguri sau centre de agrement, pentru activitățile menționate mai sus în folosul publicului. Contraprestația pentru concesionarea folosinței simple a malului și plajei care au fost declarate Domeniu Public Turistic (TDK), precum și a clădirilor sau în general a dotărilor care există pe acestea, se stabilește prin hotărâre a TDK, conform legii. Potrivit art.27, construcțiile ridicate fără autorizație pe malul mării sau pe plajă vor fi demolate de către autoritatea locală în termen de 30 de zile de la notificarea proprietarului.

Potrivit articolului 10 din [Hotărârea ministerială comună din 2017](#) privind definirea termenilor, condițiilor, aspectelor tehnice, detaliilor și procedurii pentru concesionarea simplă a malului mării, plajei și zonelor de coastă, autoritățile locale au obligația de a curăța zilnic zonele comune, de a amplasa coșuri de gunoi corespunzătoare și, în general, de a asigura igienizarea și estetica zonei de coastă și a zonei înconjurătoare. În cazul unei zone de înot, autoritățile locale sunt obligate să asigure salvamari, observatoare adecvate pentru salvamari și în general să asigure măsuri de protecție și siguranță.

LETONIA

Nu există o definiție prevăzută de lege pentru „plajă în scop turistic/plajă turistică”. În Letonia, construcțiile în zona de protecție costieră la Marea Baltică și Golful Riga sunt strict reglementate de [Legea privind zonele protejate](#). Potrivit acestei legi, plaja este o parte a terenului de pe malul mării între nivelul apei și locul de unde începe vegetația naturală a terenului.

Potrivit secțiunii 43 a [Legii privind administrația publică locală](#), utilizarea plajelor intră în competența autorităților locale.

[Legea privind managementul apelor](#) prevede definiția zonelor de înot (*bathing sites*): loc prevăzut pentru scăldat și care respectă cerințele de igienă privind zonele de scăldat, situat de-a lungul litoralului sau în apele interioare și care include o anumită parte facilitată de uscat și o parte de apă a locului de scăldat utilizat de oameni pentru recreere în timpul

sezonului de scăldat. Criterii detaliate privind apele de scăldat sunt prevăzute în Normele privind întreținerea și gospodărirea apelor de scăldat.

LITUANIA

În Republica Lituania, teritoriul litoralului este reglementat de Legea privind zona de coastă a Republicii Lituania (nr. IX-1016). În lege nu există o definiție legală a „plajei în scop turistic” sau „plajei turistice”.

Zona de coastă este definită de lege ca porțiunea de teren (creastă, vale, stâncă, plajă) și mare (pantă subacvatică până la 20 m izobată), al cărei regim de protecție și utilizare se stabilește prin legi și alte acte normative. Plaja este definită ca o zonă în mișcare, cu sedimente nisipoase formate de apă și vânt între linia țărmului mării și o creastă sau stâncă.

Potrivit articolului 4 din lege, fâșia de coastă cuprinde:

- 1) o suprafață de uscat nu mai îngustă de 100 m de la malul mării, inclusiv creasta, țărm, stâncă și plaja, care se întinde de la granița de stat a Republicii Letonia până la digul de nord al portului Klaipėda;
- 2) Cordonul Curonian până la granița de stat cu Federația Rusă;
- 3) zona Mării Baltice a apelor teritoriale ale Republicii Lituania, până la o adâncime de 20 m izobată.

Articolul 5 prevede că terenul de stat și zona maritimă aparținând fâșiei de coastă sunt proprietatea exclusivă a Republicii Lituania. Zona fâșiei de coastă va fi administrată și utilizată în conformitate cu procedura stabilită de Legea funciară. Articolul 6 prevede că utilizatorii zonelor de uscat și apă din zona de coastă sunt obligați să respecte restricțiile privind activitățile economice prevăzute de lege. În zona de coastă se va acorda prioritate desfășurării activităților care nu intră în conflict cu obiectivele înființării acestei zone.

Articolul 7 prevede că autorizațiile de construcție pentru noi clădiri în zona de coastă se eliberează de către Inspectoratul de Stat pentru Construcții și Amenajarea Teritoriului din subordinea Ministerului Mediului în conformitate cu procedura stabilită prin ordin de ministru.

Constructorul va depune cererea de aprobare a proiectului la administrația municipiului în care constructorul intenționează să construiască imobilul, în conformitate cu procedura stabilită de ministrul mediului. Administrația municipală, în conformitate cu procedura legală, va face publice proiectele, va rezuma comentariile primite din partea publicului sau a instituțiilor interesate cu privire la proiecte și va înainta cererea dezvoltatorului

pentru aprobarea proiectului către Inspectoratul de Stat pentru Construcții și Amenajare a Teritoriului.

Potrivit ordinului ministrului mediului prin care se confirmă lista structurilor simple de plajă care pot fi construite în fâșia de protecție de coastă a unui corp de apă de suprafață, următoarele clădiri nestructurale sunt permise în scopul înființării unei plaje:

1. Platforme pentru sărituri în apă;
2. Terenuri sportive pentru jocuri în aer liber pe plajă (volei, tenis, badminton, fotbal, etc.).

În plus față de structurile menționate mai sus, în zona de protecție costieră este permisă construirea următoarelor structuri simple, în zonele desemnate în planurile generale și detaliate ale municipiilor, în planurile de management ale parcurilor de stat, pe plajele construite sau care urmează să fie construite:

1. Copertine până la o suprafață de 10 m² și care nu depășesc 3 m înălțime;
2. Posturi medicale și de salvare (pe acele plaje destinate unui număr mai mare de 100 de persoane);
3. Terasă și platforme pentru cafenele cu o suprafață care nu depășește 50 m²;

Autoritățile locale sunt responsabile pentru acordarea autorizațiilor pentru orice activitate economică privind infrastructura publică pentru turism și recreere în zona de coastă.

MUNTENEGRU

În Muntenegru, potrivit [Legii privind domeniul maritim](#) (Monitorul Oficial al Republicii Muntenegru 14/92), în domeniul maritim intră țărmul mării, porturi, diguri, terasamente, maluri, locuri de scăldat, stânci, limanuri, recifuri, izvoare carstice submarine, izvoare mari de pe mal, gurile râurilor care se varsă în mare, canale, fundul mării și subsolul acestuia, precum și apele interioare, marea teritorială și resursele vii și neînsuflețite din acestea și resursele vii și neînsuflețite ale platformei continentale. Apele râului Bojana de pe teritoriul Muntenegrului sunt, de asemenea, domeniul maritim.

O atenție specială a fost acordată malului mării. Se consideră că acesta reprezintă întinderea de teren care este limitată de linia atinsă de cele mai mari valuri în cele mai rele condiții climatice, precum și partea de pământ care, prin natura sau scopul său, servește exploatării mării în scopuri maritime, transportului și pescuitului maritim, precum și în alte scopuri legate de exploatarea mării. Malurile râului Bojana cuprind o centură de teren cu lățimea de cel puțin șase metri, potrivit normelor tehnice stabilite de organul administrativ de stat responsabil cu managementul apei, în cooperare cu organizația de stat responsabilă cu problemele hidrometeorologice.

Legea cu privire la domeniul maritim definește locurile de scăldat drept zone de coastă destinate înotului. Locurile de baie pot fi naturale, amenajate sau construite. Un loc natural de scăldat înseamnă un corp de apă și relief legat direct de apă, neîmprejmuit, accesibil oricui și care poate fi folosit în mod liber pentru înot. Un loc de scăldat amenajat înseamnă un corp de apă și relief legat direct de apă, cu cabine, instalații sanitare, dușuri și alte echipamente necesare, care este accesibil tuturor în condiții egale. Un loc de scăldat construit înseamnă un corp de apă și relief legat direct de apă, care a fost creat prin investiții și construcții semnificative pe malul mării, cu amenajarea locurilor de scăldat.

Planul de structuri temporare în domeniul maritim, adoptat de Ministerul Dezvoltării Durabile și Turismului, stabilește locațiile în care pot fi amenajate și construite locuri de scăldat.

Domeniul maritim este utilizat de către publicul larg; poate fi atribuit pentru utilizare specială sau exploatare economică persoanelor fizice și juridice, în baza unui contract de exploatare a domeniului maritim. Contractele de exploatare a domeniului maritim sunt atribuite de autoritatea publică, în baza hotărârii Guvernului Muntenegrului care reglementează termenii și condițiile, perioada de exploatare a domeniului maritim și cuantumul taxei. Taxa de exploatare a domeniului maritim este destinată protecției, dezvoltării, îmbunătățirii domeniului maritim, precum și construirii de facilități de infrastructură pentru nevoile domeniului maritim. Veniturile din taxele de exploatare a domeniului maritim se repartizează în mod egal între Societatea Publică de Administrare a Zonelor de Coastă și municipalitatea care generează veniturile.

Organizarea și gestionarea locurilor de scăldat se realizează în conformitate cu Regulamentul privind caietul de sarcini pentru locurile de scăldat amenajate și sigure din punct de vedere al normelor de siguranță și igienă, elaborat de Ministerul Dezvoltării Durabile și Turismului.

O parte integrantă a contractului de închiriere a domeniului maritim sunt specificațiile pentru locurile de scăldat amenajate și construite, care sunt stabilite de autoritățile publice.

Planul de structuri temporare definește locurile de scăldat în funcție de destinația lor, ca fiind publice, hoteliere, speciale (naturiste/pentru femei, vacanțe școlare și stațiuni balneare) și urbane.

Utilizatorii locurilor publice de scăldat trebuie să se asigure că jumătate din plajă este liberă de echipamente sau alte amenajări.

Locurile de baie hoteliere sunt acelea în care este necesară îndeplinirea specificațiilor prevăzute de Regulamentul sus-menționat, iar proprietarii acestora au posibilitatea de a amplasa echipament de plajă pe întreaga zonă a locului de scăldat care le-a fost repartizată.

Locurile de baie trebuie amenajate și echipate cu dispozitive și echipamente, după cum urmează:

- unitate sanitară la fiecare 1000 m² de zonă de scăldat sau în unitatea utilizatorului de scăldat, atunci când instalația este situată la o distanță de până la 50 m de zona de scăldat (care poate fi din material solid sau poate fi container prefabricat și racordat la sistemul public de canalizare sau mobil dacă nu există posibilitatea de racordare);
- coșuri de gunoi mobile amplasate la fiecare 10 m și coșuri pentru eliminarea selectivă a deșeurilor, dacă este posibil, din material adecvat pentru întreținere;
- două dușuri la fiecare 50 m de zona de baie;
- două cabine de schimb la fiecare 50 m, realizate din materiale demontabile, fără afișaje publicitare;
- geamanduri pentru marcarea zonelor de scăldat;
- turn salvamar, punct de salvare și echipament de salvare;
- mobilier de plajă;
- panouri informative;
- stingător de foc;
- lista de prețuri.

Toate zonele de scăldat (nisipoase, beton, piatră și alte suprafețe), precum și apele asociate trebuie curățate și întreținute pe tot parcursul anului.

În conformitate cu prevederile [Legii privind turismul și ospitalitatea](#) (Monitorul Oficial al Muntenegrului 2/18, 04/18, 13/18 și 25/19), serviciile de turism în zonele de scăldat pot fi furnizate de către entități comerciale, persoane juridice și antreprenori, pe baza un permis de prestare a serviciilor de turism în zonele de scăldat amenajate. Permisul se eliberează operatorilor comerciali în următoarele condiții:

- sunt înregistrați în CRPS pentru prestarea serviciilor de turism în zonele de scăldat;
- au dovada închirierii dreptului de utilizare a unei zone de scăldat;
- au poliță de asigurare în caz de accidente.

Avizul se eliberează de autoritatea administrativă locală competentă în termen de șapte zile de la data depunerii cererii complete. Datele cuprinse în autorizație vor fi introduse în CRPS.

În conformitate cu articolul 40 din [Legea cu privire la protecția naturii](#) (Monitorul Oficial al Muntenegrului nr. 54/16), utilizatorul/chiriașul este obligat să obțină autorizație de la Agenția pentru Protecția Naturii și a Mediului pentru a desfășura activități în aria protejată, dacă zona de scăldat face parte dintr-o arie protejată. Avizul se eliberează pe baza unei evaluări de specialitate a impactului activităților planificate asupra ariei protejate.

POLONIA

Legea din 21 martie 1991 privind zonele maritime ale Republicii Polone și administrația maritimă introduce conceptul de *fâșie de coastă* definită ca o zonă de uscat adiacentă liniei litoralului, care se întinde de-a lungul malului mării. Fâșia de coastă cuprinde: 1) fâșia tehnică - fiind o zonă de interacțiune directă între mare și uscat; este o zonă dedicată menținerii țărmului într-o stare conformă cu cerințele de siguranță și protecție a mediului; 2) banda de protecție - care acoperă zona în care activitatea umană are un impact direct asupra stării fâșiei tehnice.

Fâșia de coastă poate fi folosită pentru agrement și recreere, practicarea turismului și sporturilor nautice, precum și pentru activități economice legate de turism, în condițiile legii.

Utilizarea apelor marine în scopuri turistice este permisă în baza Legii apelor, din 20 iulie 2017, care prevede că orice persoană are dreptul la utilizarea generală a apelor interioare publice de suprafață, a apelor maritime interioare și a apelor mării teritoriale. Utilizarea generală a apelor are scopul de a satisface nevoile personale, gospodărești sau agricole (fără utilizarea unor dispozitive tehnice speciale), precum și pentru recreere, turism, sporturi nautice și (în condițiile prevăzute în reglementări separate) pescuit. În aceste circumstanțe, utilizarea apelor nu trebuie să provoace deteriorarea stării apelor și a ecosistemelor dependente de acestea, în special, nu poate încălca prevederile planului de management al bazinului hidrografic, nu trebuie să conducă la risipă de apă și nu trebuie să cauzeze nicio pagubă. Utilizarea generală a apei se referă la apele publice, inclusiv cele maritime, cu excepția zonelor restricționate în scopuri de apărare sau securitate a statului, porturi și porturi maritime. Utilizarea apelor, inclusiv a apelor maritime, în scopul desfășurării activităților comerciale necesită, în funcție de tipul de activitate, obținerea unui permis de apă sau a unei autorizații conform legii.

Practicarea turismului și a sporturilor nautice în zonele maritime poloneze sunt, de asemenea, permise pe baza Legii privind zonele maritime și administrația maritimă (11 aprilie 2022), în condițiile legii. În conformitate cu legea menționată, anumite interdicții și restricții se aplică fâșiei de coastă, în special fâșiei tehnice, pentru a proteja țărmurile și mediul înconjurător. Posibilitatea utilizării plajelor de coastă în alte scopuri decât protecția țărmului și protecția mediului necesită acordul (decizia) directorului competent teritorial al oficiului maritim, cu precizarea condițiilor pentru o astfel de utilizare.

Instrumentele de bază pentru asigurarea ordinii spațiale în zona comunelor (inclusiv comunele de coastă) sunt planurile locale de dezvoltare a teritoriului întocmite de autoritățile locale. Aceste planuri precizează destinația de utilizare a terenului, modul de dezvoltare a acestuia, condițiile de dezvoltare și amplasarea investițiilor în interes public. În lipsa unui plan, amplasarea investiției se bazează pe decizii privind condițiile de construire. Ambele documente menționate mai sus stabilesc ce investiții pot fi realizate

în zona acoperită de prevederile unui anumit plan local sau deciziei privind condițiile de dezvoltare.

Toate investițiile planificate trebuie să respecte planul local de dezvoltare a teritoriului sau decizia privind condițiile de construire. Aceasta înseamnă că autoritățile locale decid dacă se vor face investiții într-o anumită zonă a comunei (unitate a administrației locale) și care va fi natura acestora. Dacă planul de dezvoltare locală sau decizia privind condițiile de construire prevăd dezvoltarea teritoriului comunei pentru turism (iar în cazul comunelor de coastă predomină de regulă această metodă de dezvoltare), pot fi autorizate investiții legate de această ramură a economiei.

În cazul dezvoltării fâșiei de coastă, porturilor (și porturilor de agrement) atât planurile locale de dezvoltare a teritoriului, cât și deciziile privind condițiile de construire necesită acordul directorului biroului maritim competent. Întrucât acordul este obligatoriu pentru autoritatea care conduce cauza, refuzul de a ajunge la un acord înseamnă că nu este posibilă emiterea unei decizii privind condițiile de construire și, în consecință, a unei autorizații de construire. Prin urmare, în ceea ce privește dezvoltarea plajelor de coastă, atât autoritatea locală, cât și directorul oficiului maritim au competențe de planificare.

Practicarea pescuitului de agrement de pe o navă sau de pe țărm necesită obținerea unui permis din partea inspectorului-șef al pescuitului maritim, iar activitatea turistică de căutare a epavelor necesită autorizarea din partea biroului maritim. Dacă desfășurarea unei activități turistice necesită amenajări permanente de construcție, va fi necesară o autorizație de construire, care este eliberată de administrația locală. Pentru investițiile în zona fâșiei de pe litoral, porturi și porturi de agrement, autorizația de construire necesită acord suplimentar al directorului biroului maritim. Pentru instalațiile temporare (de exemplu, chioșcuri de alimente sau servicii), este necesară doar notificarea autorității competente.

Atribuțiile autorităților administrației publice locale și ale administrației guvernamentale a localităților de coastă includ:

Autoritatea locală:

- 1) întocmirea unui proiect de hotărâre cuprinzând lista zonelor de scăldat planificate și transmiterea acestuia spre avizare organelor administrației publice competente;*
- 2) ținerea evidenței zonelor de scăldat;*
- 3) întocmirea unui proiect de plan local de amenajare a teritoriului și avizarea acestuia de directorul oficiului maritim competent, în ceea ce privește dezvoltarea fâșiei de coastă, porturilor și porturilor maritime.*

Inspekția Sanitară de Stat:

- 1) controlul calității apei de scăldat și furnizarea de informații privind evaluarea calității apei;*
- 2) interzicerea îmbăierii în cazul nerespectării cerințelor privind calitatea apei;*

3) emiterea de avize asupra proiectelor de hotărâri ale consiliilor municipale privind lista zonelor de scăldat.

Directorul biroului maritim:

- 1) delimitarea limitelor fâșiei costiere (fâșie tehnică și de protecție);
- 2) emiterea deciziilor privind utilizarea fâșiei tehnice în alte scopuri decât protecția litoralului și protecția mediului și stabilirea condițiilor pentru o astfel de utilizare;
- 3) eliberarea autorizațiilor pentru căutarea epavelor.

Inspectorul șef pentru pescuitul maritim:

- 1) eliberarea licențelor pentru pescuit recreativ;
- 2) ținerea unui registru al licențelor pentru pescuit recreativ.

PORTUGALIA

Nu există o definiție legală pentru „plajă în scop turistic/plajă turistică”. Linia de coastă și zona de coastă aparțin domeniului public. Niciun drept privat nu se poate opune proprietății publice în zona de coastă, iar accesul publicului la plajă este liber. Numai dreptul de exploatare (sub licență/concesiune) sau de utilizare sunt recunoscute în domeniul public al statului în zona de coastă.

Articolul 84 din [Constituția Republicii Portugheze](#) prevede, în completarea celor descrise anterior, că aparțin domeniului public și alte bunuri care sunt ca atare clasificate de lege. În acest sens, este paragraful e) al articolului 3 din [Legea nr. 54/2005](#) privind stabilirea dreptului de proprietate asupra resurselor de apă, care prevede că țărmurile apelor de coastă și ale apelor interioare supuse influenței mareelor sunt considerate domeniu public maritim. Potrivit paragrafului 2 al articolului 11, malul mării, precum și cel al apelor navigabile sau plutitoare aflate sub jurisdicția structurilor locale ale Direcției Generale a Autorității Maritime sau ale autorităților portuare, are o lățime de 50 m. Alte piste de teren pot fi definite în programele de management al coastelor (POC), aprobate de guvern.

Potrivit articolului 21 din [Legea nr.58/2005](#) privind apele:

- 1 - Planurile de management al litoralului au ca obiect apele maritime de coastă și interioare, albiile și malurile acestora, precum și fâșii de protecție maritimă și terestră, definite în legislația specifică sau în sfera fiecărui plan.
- 2 - Planurile de amenajare a litoralului stabilesc opțiuni strategice pentru protecția și integritatea biofizică a zonei implicate, cu punerea în valoare a resurselor naturale și conservarea valorilor de mediu și peisagistice, și anume:
 - a) clasifică diferitele utilizări și activități specifice ale litoralului;
 - b) clasifică plajele și reglementează folosirea plajelor special amenajate pentru scăldat;
 - c) clasifică plajele, dunele și stâncile considerate strategice pentru mediu și turism;

d) reglementează desfășurarea activităților specifice de-a lungul litoralului și a salubrității zonelor respective;

e) asigură echilibrele morfodinamice și protecția și conservarea ecosistemelor costiere.

3 - Planurile de amenajare a litoralului sunt reglementate prin legislație specifică.

Potrivit paragrafului 5 al articolului 40 din [Legea nr. 31/2014](#) cu privire la amenajarea teritoriului și urbanism, există programe speciale de anvergură națională care cuprind programe de coastă (POC - [Programa da Orla Costeira](#)).), programe pentru arii protejate, pentru rezervoare publice de apă și pentru estuare. Acestea sunt reglementate de [Legea nr.80/2015](#) privind regimul juridic al instrumentelor de management teritorial și prin [Legea nr.159/2012](#)), care definește cadrul de principii care trebuie respectate în gestionarea litoralului. Un exemplu de astfel de program este cel care reglementează zonele de coastă din sudul și nordul Lisabonei, aprobat prin [Rezoluția Consiliului de Miniștri nr.66/2019](#), elaborat de Agenția Portugheză de Mediu.

La nivel local, există programe și planuri intermunicipale, iar autoritățile locale dispun de instrumente proprii de management teritorial, de exemplu, [Cascais PDM](#). Toate acestea trebuie să se conformeze cu ceea ce este definit generic în POC pentru acea zonă, conform Secțiunii a II-a a Legii nr.80/2015, menționată anterior.

Utilizarea spațiului maritim național este definită de Capitolul 3 din [Legea nr.17/2014](#) de stabilire a bazelor politicii de planificare și management a spațiului maritim național, precum și în Capitolul 3, art.15-25 din [Legea nr.38/2015](#).

În contextul politicilor de descentralizare pe care guvernul central le-a promovat în ultimele decenii, potrivit art.19 din [Legea-cadru nr.50/2018](#) privind transferul de competențe către autoritățile locale și entitățile intermunicipale, sunt transferate organelor municipale mai multe competențe privind plajele maritime, fluviale și lacustre care fac parte din domeniul public al statului. Această lege este implementată prin Legea nr.97/2018 privind implementarea cadrului pentru transferul de competențe către organele municipale în domeniul plajelor maritime, fluviale și lacustre: în conformitate art.3, este de competența municipalității să autorizeze/licențieze exercitarea activităților în zonele de scăldat care fac parte din Domeniul Public Maritim Municipal.

De asemenea, [Legea nr.226-A/2007](#) reglementează atribuirea de titluri de utilizare a domeniului de apă. Aceste titluri pot lua forma unei autorizații, licențe sau concesi, iar Secțiunea VI a Capitolului II reglementează construcțiile, instalațiile, echipamentele și infrastructura de plajă.

Prin urmare, autoritățile locale sunt cele care au competența de a autoriza și reglementa activitățile economice în zona lor de coastă, în limitele impuse de reglementările de la nivel național. Pe lângă reglementarea, autorizarea, acordarea de licențe sau

concesionarea unităților deschise publicului, acestea autorizează și vânzările ambulante/stradale (de exemplu, [Regulamentul din Cascais](#)).

[Legea-cadru nr.50/2018](#) privind transferul de competențe către autoritățile locale și entitățile intermunicipale prevede în articolul 19:

1 — Intră în atribuțiile autorităților locale din zonele maritime, fluviale și lacustre integrate în domeniul public al statului:

- a) curățenia și colectarea deșeurilor urbane;*
- b) întreținerea, conservarea și gestionarea: infrastructurii de salubritate; alimentării cu apă, energie și intervenții de urgență; instalațiilor pentru plajă; dotărilor pentru circulația pietonală și rutieră, inclusiv parcuri, căi de acces și de traversare a apelor care leagă malurile unei plaje;*
- c) asigurarea activității de asistență a zonelor de scăldat, fără a aduce atingere condițiilor de securitate, salvare și asistență care urmează să fie definite de autoritatea competentă;*
- d) efectuarea lucrărilor de reparații și întreținere la retențiile marginale, piloți și diguri, pentru a garanta siguranța utilizatorilor plajei.*

2 — De asemenea, revine autorităților municipale, în măsura în care se referă la plajele menționate anterior:

- a) concesionarea, licențierea și autorizarea infrastructurii, echipamentelor, amenajărilor de plajă sau similare în zonele de scăldat, precum și a infrastructurii și amenajărilor necesare circulației rutiere, inclusiv parcuri și căi de acces;*
- b) concesionarea, licențierea și autorizarea furnizării de bunuri și servicii, precum și practicării activităților sportive și recreative;*
- c) încasarea taxelor aferente;*
- d) stabilirea contravențiilor administrative, precum și impunerea amenzilor datorate.*

REGATUL UNIT

În Marea Britanie nu există o definiție legală a plajei turistice, iar accesul și utilizarea plajelor depind de regimul juridic și administrarea terenului în cauză.

Cu toate acestea, consiliile locale trebuie să afișeze [informații](#) despre calitatea apei în cazul „[apelor de scăldat desemnate](#)”:

- zonele astfel desemnate de Secretarul de Stat datorită numărului mare de turiști;
- zonele unde Agenția de Mediu testează apa în fiecare an;
- zonele listate în Regulamentul apelor pentru scăldat.

Cerințele și responsabilitățile pentru monitorizarea și gestionarea calității apei frecvent utilizate pentru înot sunt stabilite în [Regulamentul apelor de scăldat 2013](#). Cea mai

recentă listă a apelor desemnate în acest scop se găsește la Departamentul pentru Mediu, Alimentație și Afaceri Rurale: [Apele de scăldat-lista apelor desemnate din Anglia](#). Cele mai recente clasificări pentru apele listate pot fi găsite în [Clasificările din 2019](#) conform Regulamentului privind apa de scăldat 2013.

În Marea Britanie, schema internațională [Blue Flag](#) pentru calitatea plajelor este administrată de organizația de caritate [Keep Britain Tidy](#), care acordă premii plajelor care oferă cele mai bune condiții. Alte scheme, cum ar fi [Ghidul de plajă din Regatul Unit](#), sunt derulate de organismele de turism. Informațiile despre responsabilitățile pentru menținerea curată a plajelor sunt furnizate de organizația [Countryside Charity-CPRE](#).

Proprietatea și gestionarea terenurilor de coastă din Regatul Unit sunt împărțite între:

- terenul dincolo de cel mai îndepărtat punct al pământului la marea joasă, care este în general proprietatea Coroanei, o parte din fundul mării fiind deținut de autoritățile portuare și autoritățile locale;
- terenul dintre cel mai îndepărtat punct de uscat la marea joasă și cel mai apropiat punct de pământ la maree înaltă, care este desemnat țărm. Aproximativ jumătate din acesta în Anglia, Țara Galilor și Irlanda de Nord este administrat de Domeniul Coroanei (*Crown Estate*) și este închiriat pentru a fi utilizat pentru porturi, infrastructuri de conducte și cabluri și proiecte de dezvoltare de coastă.
- terenul învecinat cu plaja cu vârful sau punctul în care ajunge marea înaltă. Plajele pot fi proprietate privată a proprietarilor individuali sau a organizațiilor (de exemplu, National Trust și Ministerul Apărării); majoritatea plajelor sunt publice și aparțin autorităților locale. Responsabilitatea pentru curățarea plajelor revine proprietarului.

Utilizarea plajei de către public în orice scop, inclusiv turism sau recreere, depinde de proprietatea asupra terenului învecinat și de clauzele contractului de închiriere a acestuia și plajei în sine.

În Anglia și Țara Galilor, [Legea privind accesul în zonele maritime și de coastă 2009](#) prevede o linie de coastă în jurul Angliei și Țării Galilor, cu zone pentru recreere, cum ar fi plaje, dune și stânci. În Anglia, organismul consultativ al guvernului privind mediul natural, Natural England, este responsabil în acest sens. Informații despre aceasta pot fi găsite în [England Coast Path: îmbunătățirea accesului public la coastă](#). Organismul care consiliază Guvernul Țării Galilor, Natural Resources Wales, oferă informații despre [zona de coastă a Țării Galilor](#). În Scoția există [acces public la plaje și țărm](#).

Considerațiile generale privind planificarea și normele de sănătate și siguranță se vor aplica oricărei construcții sau utilizări de către operatorii de agrement.

Construcțiile și activitățile pe o plajă pot fi și mai restricționate dacă se află pe terenuri desemnate ca [arii protejate](#), cum ar fi [parcuri naționale](#) sau zone de frumusețe naturală remarcabilă ([Areas of Outstanding Natural Beauty-AONB](#)).

- Autoritățile Parcului Național nu dețin terenul pe care îl acoperă, dar sunt responsabile pentru a se asigura că terenul din zonă este conservat și pentru a asigura conștientizarea de către public a calităților sale speciale. Există restricții puternice de planificare privind dezvoltarea inadecvată în astfel de zone.
- În mod similar, zonele de frumusețe naturală remarcabilă (AONB) pot fi desemnate în Anglia de către Natural England. Această desemnare protejează terenul în temeiul [Legii privind accesul în zonele rurale 2000](#), iar terenul trebuie gestionat pentru a-și conserva și spori frumusețea naturală, punând din nou restricții stricte asupra dezvoltării inadecvate.

Responsabilitățile pentru activitățile și siguranța pe plajă aparțin titularului de drept al terenului, fie că este un proprietar, o autoritate locală sau o organizație, cum ar fi National Trust, sau un angajator din orice organizație care desfășoară activități pe plajă. Agenția Maritimă și a Pazei de Coastă a publicat un [Ghid privind siguranța pe plajă în 2019](#) care se adresează tuturor entităților cu responsabilități în acest sens. În 2019, Agenția Maritimă și a Pazei de Coastă a publicat, de asemenea, o [Reexaminare](#) a legislației privind responsabilitatea legală pentru siguranța pe plajă.

SLOVENIA

Constituția Republicii Slovenia nu reglementează în mod direct regimul construcțiilor în zonele de coastă, dar prevede un cadru constituțional pentru amenajarea statutară a zonelor de coastă. Reglementarea construcțiilor în zonele de coastă interferează cu drepturile autorităților locale în planificarea municipală și cu drepturile proprietarilor și utilizatorilor terenurilor din aceste zone. În ceea ce privește reglementarea construcțiilor, importanța Constituției este dublă: împuternicește autoritățile publice să acționeze în interes public, protejând în același timp drepturile persoanelor fizice și juridice afectate de aceste măsuri. Astfel, pe de o parte, Constituția garantează dreptul la proprietate privată (articolul 33), pe de altă parte, permite legiuitorului să reglementeze exercitarea dreptului la proprietate privată în așa fel încât interesele altora și ale comunității în ansamblu să fie de asemenea luate în considerare.

Legislația care reglementează managementul mediului marin cuprinde următoarele acte:

- Legea apelor ([ZV-1](#));
- Legea privind protecția mediului ([ZVO-1](#));
- Legea privind conservarea naturii ([ZON](#));

- Decret privind planul de management al mediului marin;
- Decret privind Planul Spațial Maritim din Slovenia (PPP);
- Legea privind promovarea dezvoltării turismului (ZSRT-1);
- Reguli privind desemnarea detaliată a frontierei de coastă.

Legea apelor (ZV-1) stabilește că marea, terenul cu apă marină și malul apei sunt bunuri publice marine naturale, ceea ce înseamnă că pot fi utilizate de toate persoanele în condiții egale. De asemenea, stabilește utilizări generale și speciale ale mării, iar scăldatul intră în utilizările generale. Cu toate acestea, pentru a implementa utilizarea generală a mării pentru scăldat, este necesar să se garanteze accesul liber la mare și la malul apei de scăldat.

Legea apelor (ZV-1) specifică în articolul 4 sarcinile statului și ale comunităților locale referitoare la gospodărirea apei: gestionarea apei și gestionarea terenurilor cu apă și a terenurilor de pe malul apei intră în competența statului, cu excepția celor care intră în competența comunităților locale în temeiul legii. Sunt definite următoarele:

- Coasta înseamnă o fâșie de pământ lângă mare, între cea mai joasă și cea mai înaltă maree. Limita coastei se va extinde până la linia mării celei mai înalte;
- Marea include apele marine de coastă și apele teritoriale, în conformitate cu reglementările maritime. Terenul apelor maritime include, de asemenea, terenul format în mare ca urmare a aluviunilor sau a retragerii apei;
- Terenul apelor maritime cuprinde fundul apelor maritime de coastă și apele teritoriale care se extind până la limita externă a coastei. Terenurile apelor maritime sunt în proprietatea statului. Limita terenului apelor maritime se stabilește de către Minister și se consemnează în cadastrul funciar;
- Terenul adiacent direct cu terenul de apă maritimă și care se întinde pe 25 de metri de la limita apei terestre va fi teren maritim pe malul apei.

În 2021, Guvernul Republicii Slovenia a adoptat Decretul privind Planul Spațial Maritim al Sloveniei, elaborat de Ministerul Mediului și Amenajării Teritoriului. Actul a fost adoptat pe baza Directivei 2014/89/UE cu scopul principal de a consolida gestionarea zonelor de coastă din Slovenia, în conformitate cu Protocolul privind managementul integrat al zonelor de coastă în Marea Mediterană (denumit în continuare: Protocolul ICZM). Obiectivele managementului includ, de asemenea, conservarea unei linii de coastă de 100 de metri.

În conformitate cu posibilitățile și constrângerile spațiale, municipalitățile de pe litoralul sloven permit toate activitățile care garantează păstrarea unui litoral de calitate și care sporesc calitatea utilizării acestuia, fără a împiedica accesul publicului la mare și litoral. În zonele de coastă și *offshore* nu sunt permise activități care ar restricționa vederea la

mare și ar compromite conservarea patrimoniului natural și cultural. Linia de coastă nu poate fi scurtată, dar poate fi extinsă în conformitate cu planurile de amenajare spațială.⁷

Plajele sunt administrate în scop turistic de către societăți publice municipale, care trebuie să obțină mai întâi o autorizație de la Direcția de Apă și Investiții a Ministerului Mediului și Amenajării Teritoriului. În timpul sezonului de scăldat, societățile administrează plaja ca zonă publică pentru înot și recreere; administrează zone publice de uz public larg, iar în afara sezonului de scăldat, administrează plaja în alte scopuri recreative conforme cu interesul public, potrivit [Strategiei de amenajare spațială](#).

Pe plajele turistice sunt permise construcții simple și construcții nepretențioase; construcțiile simple nu necesită autorizație de construire; cele nepretențioase necesită autorizație de construire, dar nu necesită documente de proiectare. Este suficient un design care să prezinte dimensiunile construcției și poziționarea acesteia în spațiu; autorizarea este ulterior decisă de către autoritatea locală competentă.

Autorizația de utilizare a plajei turistice este eliberată de regulă de autoritatea locală competentă pe teritoriul căreia se află plaja turistică. Concesionarul poate fi persoană fizică sau juridică, cu condiția să îndeplinească condițiile de desfășurare a activității care face obiectul concesiunii de serviciu public. Concesiunea se acordă în baza unei licitații publice și a unui contract de concesiune, care stabilește și forma și procedura licitației publice. Concesiunea încetează la încetarea contractului de concesiune. Legea prevede, de asemenea, o concesiune obligatorie în cazul unei anumite activități prestate ca serviciu public și desfășurată de persoane de drept privat ca parte obligatorie a activității lor.

Criteriile și condițiile pentru acordarea drepturilor de apă sunt prevăzute la articolul 109 din Legea apelor. Potrivit pct. (5) al paragrafului 1, o utilizare specială poate fi, de asemenea, interzisă (și, prin urmare, cererea de autorizație de apă refuzată) dacă utilizarea este de natură să împiedice în mod semnificativ utilizarea generală. Aceasta este o condiție cuprinsă și în articolul 21 alineatul (2) din Legea apelor, conform căreia utilizarea specială a unui bun public de apă este posibilă numai pe baza unei autorizații de apă sau a unei concesiuni și cu condiția ca această utilizare să nu restrângă substanțial uzul general. Decizia cu privire la această chestiune este emisă de Biroul de Gospodărire a Apelor al Agenției Slovene pentru Apă.

Administrația publică locală (municipiul) pe teritoriul căreia se află plaja turistică are obligația să selecteze prin apel deschis și prin act de concesiune (ordonanță municipală)

⁷ https://www.gov.si/assets/ministrstva/MOP/Dokumenti/Prostorski-razvoj/SPRS/9790a60c6e/morje_in_obala_gradivo.pdf

administratorul plajei turistice, în baza prevederilor Legii serviciilor de interes economic general (ZGJS), care stabilește obligațiile administrației locale privind gestionarea plajei turistice.

Atribuțiile concesionarului includ, în special:

1. servicii publice de calitate, în interes public și corespunzător necesităților, în condițiile legii;
2. respectarea normelor și standardelor tehnice, de sănătate, siguranță și de altă natură referitoare la prestarea serviciului public și, în special, asigurarea tuturor dotărilor (inclusiv piscine și tobogane de apă, dacă fac parte din plaja turistică); întreaga infrastructură trebuie exploatată în condiții sanitare sigure și ecologice;
3. evitarea oricărui risc de producere a unor daune semnificative mediului, sănătății și siguranței umane;
4. supravegherea funcționării instalațiilor, echipamentelor și altor mijloace pentru prestarea serviciului public, întreținerea acestora în mod curent și remedierea imediată a oricăror defecțiuni sau deficiențe care reprezintă o amenințare imediată pentru protecția mediului sau pentru sănătatea și siguranța umană, în termen de 14 zile de la constatarea sau notificarea de la utilizatori;
5. încheierea de contracte pentru utilizarea bunurilor publice sau prestarea de servicii care fac obiectul concesiunii, emiterea de bilete către utilizatori și perceperea taxelor și contribuțiilor pentru utilizarea serviciilor, în conformitate cu reglementările în vigoare, precum și emiterea de decizii administrative în toate problemele legate de prestarea serviciului public;
6. stabilirea prețurilor practicate pentru serviciile publice, de comun acord cu concesionarul;
7. întocmirea tuturor evidențelor necesare, informarea autorităților competente cu privire la încălcări, răspunsul prompt la reclamațiile și/sau petițiile utilizatorilor, înlesnirea bunei desfășurări a controalelor referitoare la funcționarea concesiunii și asigurarea că publicul este informat cu privire la funcționarea serviciului public.

În timpul sezonului de scăldat, societatea selectată este responsabilă, printre altele, de: închirierea umbrelor și șezlongurilor, subînchirierea terenului, folosirea temporară a terenului pentru punctele de vânzare temporare, închirierea de echipamente sportive, instalarea de unități temporare de alimentație publică, etc.

Serviciul public este finanțat:

- din taxele utilizatorilor serviciului public,
- din bugetul municipal, pe baza unui program convenit anual,
- din alte surse.

Taxele de serviciu public sunt stabilite de comun acord cu concesionarul (autoritatea locală). Concesionarul nu plătește o taxă de concesiune autorității care acordă concesiunea.

SPANIA

Legea spaniolă de referință în acest caz este [Legea 22/1988](#) privind zonele de coastă, care prevede în art.33.6, după modificarea prevăzută de Legea 2/2013, următoarele:

Normele care reglementează ocuparea și utilizarea plajelor se vor elabora în funcție de natura plajelor. Porțiunile naturale vor fi asigurate cu un nivel ridicat de protecție care restricționează utilizarea, autorizându-se doar porțiunile strict necesare sau prevăzute în legislația aplicabilă. Ocuparea și utilizarea porțiunilor de plajă vor fi reglementate în așa fel încât să se garanteze furnizarea adecvată a serviciilor compatibile cu utilizarea comună. În zonele de plajă, organizarea de activități/evenimente de interes general pentru turiști poate fi autorizată în cazul în care acestea respectă cerințele legale, în special cele referitoare la suprafața și timpul de ocupare fizică, precum și adoptarea tuturor măsurilor preventive menite să evite orice impact asupra mediului și să garanteze menținerea plajei în starea în care se afla înainte de ocupare. În orice caz, odată ce utilizarea a luat sfârșit, instalațiile trebuie îndepărtate imediat, terenul trebuie curățat complet și vor fi întreprinse toate acțiunile necesare pentru a asigura conservarea completă a plajei. Delimitarea porțiunilor accesibile de cele protejate ale plajelor se face de administrațiile competente în materie de urbanism și teritoriu, în modul care va stabilit prin regulament.

În plus, paragrafele precedente ale aceluiași articol precizează că plajele nu sunt destinate utilizării private decât în condițiile legii; facilitățile permise pe plajă vor fi accesibile publicului în mod gratuit, cu excepția cazului în care din motive temeinic justificate de poliție, economie sau alte motive de interes public sunt autorizate alte forme de utilizare. Clădirile de servicii de plajă vor fi amplasate de preferință în afara plajei, având dimensiunile și la distanțele stabilite prin regulament. Ocuparea plajei cu amenajări de orice fel, inclusiv cele corespunzătoare serviciilor sezoniere, nu poate depăși, în ansamblu, jumătate din suprafața acesteia la maree și vor fi distribuită omogen de-a lungul plajei. Sunt interzise staționarea și circulația neautorizată a vehiculelor, precum și camparea și campingurile.

Articolul 68 din [Decretul Regal 876/2014](#) de aprobare a Regulamentului general al zonelor de coastă prevede:

Spațiile de pe porțiuni naturale de plajă trebuie să respecte următoarele cerințe:

(1) Activitățile și instalațiile sunt supuse următoarelor reguli:

a) Activitățile sau instalațiile menționate la articolul 61 alineatul (2) litera (a) pot fi autorizate.

b) Spațiile punctelor de vânzare cu alimente și băuturi nu trebuie să depășească 70 m², din care maximum 20 m² pot fi utilizați ca unități închise. Aceste instalații trebuie să fie sezoniere și detașabile în toate elementele lor. Distanța dintre aceste unități nu poate fi mai mică de 300 m.

2. Suprafața fiecăruia dintre aceste spații trebuie să fie cea minimă posibilă, iar spațiul total nu poate, în niciun caz, să depășească 10% din suprafața plajei la maree. Distribuirea acestor dotări va fi propusă de către Consiliul Local, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 113 din prezentul regulament.

3. Toate conductele de serviciu către aceste instalații trebuie să fie subterane.

4. Sistemul de canalizare trebuie să garanteze eliminarea eficientă a apelor uzate și absența mirosurilor neplăcute. În acest scop, instalațiile vor fi racordate la sistemul general de canalizare, dacă acesta există, și în toate cazurile se interzic sistemele de drenaj sau de absorbție care pot afecta nisipul de pe plaje sau calitatea apei de scăldat.

5. În orice caz, utilizarea oricăruia dintre spațiile sau serviciile menționate la punctele anterioare atrage obligația titularului autorizației administrative acordate în acest scop de a readuce plaja la starea sa naturală anterioară ocupării sau utilizării.

În conformitate cu articolul 69,

Ocuparea spațiilor pe porțiunile de plajă destinate publicului trebuie să respecte următoarele cerințe, garantând în toate cazurile folosirea publică gratuită și liberă a resurselor naturale:

1. Clădirile de servicii pentru plajă vor fi amplasate de preferință în afara plajei, având dimensiunile și la distanțele stabilite în paragrafele următoare. Atunci când, în opinia Ministerului Agriculturii, Alimentației și Mediului, nu este posibilă amplasarea acestor clădiri pe promenadă sau în afara plajei, acestea pot fi amplasate pe limita interioară a acesteia sau, dacă lățimea plajei permite acest lucru, la o distanță de cel puțin 70 m de linia mării, cu condiția să nu fie prejudiciată integritatea domeniului public și utilizarea acestuia.

2. Pe lângă amenajările prevăzute pentru plajele protejate, porțiunile destinate accesului general pot avea instalații fixe pentru punctele de vânzare de alimente și băuturi, cu dimensiunea maximă, cu excepția situațiilor temeinic justificate, de 200 m², din care 150 m² pot include o clădire închisă sau o terasă închisă, cu elemente demontabile, care garantează vizibilitatea. La această suprafață se mai pot adăuga încă 70 m² de spațiu deschis și detașabil, plus o zonă de toaletă, care nu poate depăși 30 m², cu condiția să fie de uz public și gratuit.

3. Distanța dintre aceste unități nu poate fi mai mică de 150 m. Instalațiile demontabile destinate punctelor de vânzare de alimente și băuturi se amplasează la cel puțin 100 m distanță de alte unități care prestează un serviciu de aceeași natură, situate pe domeniul public. Dacă suprafața închisă depășește 20 m², atunci este necesar un titlu de concesiune.
4. Distanțele menționate la alineatele (2) și (3) ale prezentului articol pot fi reduse la jumătate între activități nesimilare.
5. Distanțele și zonele prevăzute la alineatele anterioare nu se aplică între terasele de pe promenadă legate de porțiuni care nu sunt în domeniul public, care pot fi amplasate în apropierea respectivelor unități, cu condiția să nu împiedice accesul publicului.
6. Toate conductele de servicii către aceste instalații trebuie să fie subterane (...).

Suprafețele și distanțele prevăzute la secțiunile anterioare nu se aplică clădirilor existente care au revenit în domeniul public și pe care Ministerul Agriculturii, Alimentației și Mediului decide în mod expres să le mențină datorită caracteristicilor unice. Prevederile prezentului articol se aplică și activităților de pe domeniul public care nu au caracter de activitate specifică la malul mării.

În ceea ce privește eliberarea autorizațiilor de funcționare a serviciilor sezoniere, articolul 113 din Decretul Regal prevede:

1. Autorizațiile de prestare a serviciilor sezoniere pe plaje, care presupun doar instalații demontabile, se vor acorda primărilor care le solicită, în modul stabilit de lege.
2. În niciun caz acordarea acestor autorizații nu poate denatura principiul folosirii publice a plajelor (articolul 53 din Legea 22/1988, din 28 iulie).
3. În ultimul trimestru al anului, Serviciul Periferic de Coastă al Ministerului Agriculturii, Alimentației și Mediului va contacta consiliile de coastă, stabilind un termen care nu va depăși două luni, pentru ca acestea să solicite, cu titlu preferențial, autorizații de funcționare a serviciilor sezoniere pentru anul sau anii următori. Serviciile sezoniere pot fi autorizate pe o perioadă de maximum 4 ani, deși instalațiile trebuie demontate la sfârșitul fiecărui sezon, potrivit clauzelor de autorizare.
4. Consiliile locale interesate să presteze serviciile menționate anterior trebuie să depună cererea de autorizare corespunzătoare direct la Serviciul Periferic de Coastă sau prin Comunitatea Autonomă, în termenul stabilit mai sus, însoțită de propunerea de delimitare a suprafețelor ce urmează a fi ocupate de acestea și de planurile dotărilor și serviciilor a căror definire impune și studiul economico-financiar.
5. Odată ce autorizația a fost acordată de către Serviciul Periferic de Coastă, consiliile locale, după plata taxei de ocupare aferente, pot începe activitatea sau pot subînchiria la terți.

6. În cazul exploatării de către terți, Serviciul Periferic de Coastă va include printre clauzele autorizației obligația Primăriei de a solicita acestora să pună la dispoziție un depozit prealabil în Fondul General de Depozit, pentru a acoperi costurile executării subsidiare a demontării instalațiilor dacă acestea nu sunt îndepărtate în perioada stabilită de Serviciu. Consiliul local va comunica Serviciului Periferic de Coastă lista nominală a terților responsabili de operațiune, înainte de începerea acesteia. Consiliile locale vor garanta că în procedurile de licitație pentru prestarea serviciului sezonier de plajă se vor avea în vedere interesul public și utilitatea propunerilor, care vor fi evaluate pe baza unor criterii ce urmează a fi precizate de consiliile locale în caietul de sarcini aferent, cu respectarea principiilor de publicitate, imparțialitate, transparență și licitație competitivă. Aceste caiete de sarcini vor fi publicate în Monitorul Oficial al Comunității Autonome. Perioada de închiriere către terți nu poate depăși perioada autorizației acordate Consiliului local.

7. Odată finalizată instalația, primăria va solicita Serviciului Periferic de Coastă efectuarea unui control pentru a verifica dacă aceasta coincide cu autorizația acordată.

8. Serviciul Periferic de Coastă poate acorda autorizație și altor persoane fizice sau juridice, la propunerea Consiliului local în următoarele cazuri:

- a) când nu a existat o solicitare din partea Consiliului local în perioada prevăzută de lege.
- b) când cererea respectivă este inacceptabilă din punct de vedere legal.
- c) când Consiliul local nu a respectat condițiile autorizației în sezonul precedent, nesocotind solicitarea expresă a Serviciului.

După caz, Serviciul Periferic de Coastă poate organiza o licitație pentru acordarea licenței, în conformitate cu prevederile articolului 158 din regulament, la care Consiliul local poate participa alături de ceilalți solicitanți.

9. Pentru ambarcațiunile de agrement operate comercial, părțile interesate trebuie să obțină autorizație de la Serviciul Periferic de Coastă pentru stabilirea punctelor de lansare și de staționare în cadrul zonelor delimitate pentru servicii sezoniere, anterior acordării autorizației de exploatare de către Căpitania Maritimă; această din urmă autorizație va impune ca marcarea zonelor de scăldat și a canalelor de lansare și de staționare ale dispozitivelor menționate anterior să se facă în conformitate cu caracteristicile tehnice și amplasarea ambarcațiunilor care au fost aprobate de [Puertos del Estado](#) (autoritatea portuară).

În ceea ce privește licitația, acesta se va face în conformitate cu prevederile articolelor 158 și următoarele din Decretul Regal menționat:

1. Administrația poate organiza licitații pentru acordarea de concesiuni și autorizații în domeniul public maritim-terestru. În procedura de acordare a autorizațiilor și concesiunilor

aferente activităților de servicii se vor aplica principiile publicității, imparțialității, transparenței și licitației competitive.

2. În cazul în care invitația la licitație este emisă în cursul procesării unei cereri de concesiune sau de autorizare, partea interesată are dreptul, în cazul neatribuirii titlului, la plata costurilor proiectului, în modul stabilit în secțiunea 4.

3. Anunțul licitației suspendă procesarea dosarelor de concesiune sau de autorizare în curs.

4. Costurile proiectului se stabilesc în funcție de tariful oficial corespunzător și se evaluează în termenii și condițiile licitației. În cazul în care nu există cotă oficială, se evaluează cele efectiv suportate, conform unei estimări ce urmează a fi făcută de către Administrație. Cheltuielile respective vor fi plătite de către ofertantul câștigător, care va fi obligat să prezinte dovada plății înainte de începerea activității.

SUEDIA

În Suedia există un drept de acces general, ceea ce înseamnă că oamenii au dreptul de acces pe terenurile altor persoane, atâta timp cât nu distrug sau nu provoacă tulburări (Capitolul 2, Articolul 15, paragraful 4 din [Instrumentul de Guvernare](#) și Capitolul 7, secțiunea 1 din [Codul de mediu](#)). Dreptul de acces general se aplică atât pe uscat, cât și pe apă și poate fi restricționat doar de proprietar.

Protecția țărmului este strâns asociată cu dreptul de acces comun și are scopul de a asigura condițiile de acces pe termen lung, în conformitate cu dreptul de acces general la zonele de coastă și cu obligația corelativă de a menține condițiile propice de viață pentru animale și plante, pe uscat și în apă (Capitolul 7, Secțiunea 13 din Codul de mediu suedez). Legislația de protecție a țărmului a Suediei datează din anii 1950, iar scopul acesteia a fost de a asigura accesul publicului la locurile pentru scăldat și activități în aer liber pe malul mării, precum și în zonele de lacuri și alte cursuri de apă.⁸

În ceea ce privește apele de scăldat, actele normative relevante sunt Ordonanța privind apa pentru scăldat ([2008:218](#)), adoptată în conformitate cu capitolele 5 și 9 din Codul de mediu suedez și care implementează Directiva UE privind apele de scăldat, și [Regulamentul HVMSF 2012:142](#) al Agenției Suedeze pentru Managementul Marin și al Apelor⁹. Scopul legislației privind apa de scăldat este, printre altele, acela de a proteja

⁸ Raport guvernamental, 2020, <https://www.regeringen.se/4aed2a/contentassets/22327a917eac472b9991b8b0bbd4a6f2/tillgangliga-strander--ett-mer-differentierat-strandskydd-sou-202078>

⁹ Raport 2021, <https://www.havochvatten.se/download/18.50a3054d17c661dd998b41f2/1638276958183/rapport-2021-17-vagledning-kring-eu-bad.pdf>

sănătatea umană prin informarea publicului despre calitatea apei. Autoritățile locale sunt responsabile cu gestionarea și monitorizarea zonelor de scăldat, în timpul sezonului de scăldat.

Alte acte normative relevante includ legislația privind clădirile și normele privind manipularea produselor alimentare care, printre altele, se pot referi la spații, echipamente și igienă. Toate companiile cu profil de alimentație publică trebuie să fie înregistrate sau autorizate de o autoritate specializată. O companie care vinde alimente direct consumatorilor trebuie să fie înregistrată la municipalitatea în care se desfășoară activitățile. Acest lucru se aplică, de exemplu, restaurantelor, cafenelelor și standurilor de hot-dog.

ȚĂRILE DE JOS

Politica de turism și implementarea acesteia intră în mare parte în competența provinciilor și municipalităților, iar reglementările pot diferi în funcție de provincie și de municipalitate.

Deoarece au existat temeri cu privire la creșterea numărului de construcții de agrement (case de vacanță, campinguri, hoteluri, pavilioane de plajă) în anul 2017 a fost încheiat Pactul Costal pentru Monitorizarea Calității Litoralului, cu peste 60 de semnatori – dezvoltatori, autorități locale și organizații de mediu – pentru interzicerea construirii suplimentare pe terenurile nealterate. Prin Pactul Costal, părțile se străduiesc să găsească un echilibru între dezvoltarea coastei și protecția mediului și a valorilor comune. Un serviciu special monitorizează progresul implementării Pactului Costal, având ca membri un secretar de proiect din cadrul Ministerului de Interne și Relații cu Regatul (BZK) și reprezentanți ai provinciilor, municipalităților, antreprenorilor și activiștilor de mediu. Pactul a condus la ajustări ale legislației naționale ([Decretul privind normele generale de amenajare a teritoriului](#)).

Plajele din Țările de Jos pot fi împărțite în trei grupuri: Insulele Wadden, coasta provinciilor Olanda de Nord și Olanda de Sud și Zeeland. Provincia Olanda de Nord, de exemplu, face eforturi susținute pentru găsirea unui echilibru între zonele destinate clădirilor de agrement, pe de o parte, și natură și liniște, pe de altă parte. Pentru plaje au fost amenajate zone distincte - plajă naturală, plajă sezonieră, plajă de agrement - pentru care sunt stabilite și indicate locurile în care se pot desfășura activități comerciale. Funcția dunelor - de apărare împotriva inundațiilor și de captare a apei - trebuie întotdeauna luată în considerare. Zonarea plajei este inclusă în [Regulamentul de mediu](#), iar municipalitățile de coastă încorporează această zonare în planurile și reglementările locale.

Un alt exemplu de politică de coastă îl reprezintă Strategia costală a provinciei Zeeland ([Coastal Vision of Province of Zeeland](#)). Aceasta se concentrează pe trei obiective majore, care privesc coasta Mării Nordului: conservarea și consolidarea digurilor și

plajelor, conservarea naturii și a peisajelor și dezvoltarea sectorului de recreere. Strategia formează baza politicii și agendei de implementare a autorităților locale. În 2018, provincia a introdus strategia sa în noul Plan de mediu și în Ordonanța de mediu asociată, astfel încât obiectivele din Zeeland au fost preluate și statuate și în regulamentele provinciale.

WEBOGRAFIE

- Centrul European pentru Cercetare și Documentare Parlamentară, <https://ecprd.secure.europarl.europa.eu/ecprd/private/page/home> ;
- Recomandarea Parlamentului European și a Consiliului din 30 mai 2002 privind implementarea Managementului Integrat al Zonelor Costiere în Europa, <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/?uri=CELEX%3A32002H0413> ;
- Directiva 2008/56/EC de instituire a unui cadru de acțiune comunitară în domeniul politicii privind mediul marin (Directiva-cadru „Strategia pentru mediul marin”), <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/HTML/?uri=CELEX:32008L0056&from=EN> ;
- Politica maritimă și de coastă a UE, https://ec.europa.eu/environment/marine/eu-coast-and-marine-policy/index_en.htm ;
- COM 2014/086 final – O strategie europeană pentru stimularea creșterii economice și crearea de locuri de muncă în turismul maritim și costier, <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/HTML/?uri=CELEX:52014DC0086&from=EN> ;
- Raportul 2021 al Curții de Conturi Europene: Sprijinul acordat de UE turismului, https://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/SR21_27/SR_EU-invest-tourism_RO.pdf ;
- Managementul Integrat al Zonelor de Coastă, https://ec.europa.eu/environment/iczm/index_en.htm ;
- Turismul costier durabil, <https://wedocs.unep.org/handle/20.500.11822/7819;jsessionid=7E54AD8BA5B227EB9FB9BDF1E741CA10>
- Studiu privind provocările specifice dezvoltării durabile a turismului de coastă și maritim în Europa, Comisia Europeană, 2016, https://maritime-spatial-planning.ec.europa.eu/sites/default/files/ea0416261enn.en_0.pdf ;
- Ghidul de bune practici NOSTRA, <https://www.nostraproject.eu/News/NOSTRA-Guide-of-Good-Practices> ;
- Codul global de etică în turism, Organizația Mondială a Turismului, <https://webunwto.s3.eu-west-1.amazonaws.com/s3fs-public/2019-11/romania.pdf> ;
- Raportul HOTREC 2020-2021, <https://www.hotrec.eu/hotrec-annual-report-2020-2021/> ;

- Turismul costier, 2020, <https://www.hotrec.eu/wp-content/customer-area/storage/d8725b8812eabef986b95e88036a426b/FINAL-Position-Paper-Coastal-Tourism-Challenges-Opportunities.pdf> ;
- Programul integrat de monitorizare și evaluare a Mării Negre, 2017-2022, https://ec.europa.eu/environment/marine/international-cooperation/regional-sea-conventions/bucharest/pdf/BSIMAP_2017_to_2022_en.pdf ;
- Politica maritimă integrată a UE, <https://www.europarl.europa.eu/factsheets/en/sheet/121/integrated-maritime-policy-of-the-european-union> ;
- Directiva 2014/89/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 iulie 2014 de stabilire a unui cadru pentru amenajarea spațiului maritim, <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/?uri=celex:32014L0089> ;
- Principalele efecte ale turismului costier, 2020, Grupul European pentru Cooperare Teritorială, <https://www.espon.eu/what-are-main-impacts-coastal-tourism> ;
- Planificarea spațială maritimă și interacțiunile mare-sol, 2020, <https://www.espon.eu/msp-lsi> .